

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$* .00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII

П'ЯТНИЦЯ, 5 СЕРПНЯ 2005 РОКУ

ЧИСЛО 31

VOL. CXII

FRIDAY, AUGUST 5, 2005

No. 31

У Конгресі США - слухання стосовно України

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. - „Україна - наслідки розвитку після Помаранчевої революції“ було темою відкритих слухань Конгресу США 27 липня у Комітеті Палати представників стосовно Європи та різних проблем, які виникають на цьому континенті. Незважаючи на літню пору - час відпусток, тема України викликала велике зацікавлення в Конгресі. Організатори навіть не сподівалися такої великої кількості осіб, які заповнили залу слухань.

Доповідачами на слуханнях були Деніел Фрід - помічник секретаря Бюра для справ Європи та Евразії Державного департаменту США, Нелсон Ледски - старший співпрацівник і регіональний директор Національного демократичного інституту, Стефан Нікс - регіональний директор відповідалний за програму в Міжнародному республіканському інституті, та Тарас Кузьо - професор-гість в Університеті ім. Джорджа Вашингтона.

Покликаючись на свої недавні відвідини Києва,

Д. Фрід, Державний департамент США: „Україна вже понад 10 років тому погодилася з умовами Поправок Джексона-Веніка до Торговельної угоди від 1974 року, й тому ця адміністрація підкреслено підтримує негайне скасування обмежень Акту Джексона-Веніка та започаткування постійних нормальних торговельних взаємин з Україною“.

Д. Фрід поділився власними спостереженнями щодо теперішнього складного політичного становища в Україні, висловивши стурбованість деякими урядовими реформами, але й відзначивши імпозантні успіхи адміністрації Президента Віктора Ющенка та стратегічного партнерства „США-Україна“. Д. Фрід зазначив, що США підтримують бажання України

наблизитися до НАТО. Однак швидкість ходу та інтенсивність стосунків України з НАТО залежатимуть від бажань самої України. США є зобов'язані запевнити, що двері НАТО для України залишаються відчиненими. Він підкреслив, що США глибоко вдячні Україні за значний військовий вклад у будову мирного, безпечного та демократичного Іраку, як і допомогу України в Афганістані. Д. Фрід наголосив, що США підтримують бажання України приєднатися до Світової організації торгівлі (СОТ). Він також підкреслив, що „Україна вже понад десять років тому погодилася з умовами Поправок Джексона-Веніка до Торговельної угоди від 1974 року, й тому ця адміністрація підкреслено підтримує негайне скасування обмежень Акту Джексона-Веніка та започаткування постійних нормальних торговельних взаємин з Україною“. У своїх заключних словах Д. Фрід висловив впевненість, що Президент Віктор Ющенко та його команда діють передбачливо і з потрібною наполегливістю щоб провадити Україну у нове століття. В цьому США енергійно допоможуть Україні“.

Під час своїх зізнань Н. Ледски підкреслив, що Національний демократичний інститут починаючи від 1992 року здійснив програми, спрямовані на посилення демократичних політичних партій, парламентських угруповань і громадських організацій в Україні.

Стефан Нікс у своїх зізнаннях підкреслив успіх України в посиленні демократії. Стосовно

(Закінчення на стор. 3)

Нафтогін „Одеса-Броди“ запрацює на Європу

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. - Український уряд заявив 3 серпня про намір повернутися до використання нафтопроводу „Одеса-Броди“ в європейському напрямку. На конференції з проблем Евразійського нафтотранспортного коридору перший віце-прем'єр Анатолій Кінах заявив, що Кабінет міністрів затвердив плян заходів, які дозволять перейти від реверсного використання нафтогону до транспортування каспійської нафти до Європи у 2007 році. Тепер уряд України обирає консультантів для підготовки проекту подовження нафтогону до Польщі. Попередній проект буде укладено до середини грудня. На конференції у Києві було затверджено плян розбудови Евразійського коридору, що передбачає переговори з Азербайджаном і Казахстаном, які видобувають каспійську нафту, Туреччиною, а також власниками нафтопереробних заводів по всій Європі.

Європейський союз надасть 2 мільйони євро на остаточні дослідження економічної ефективності використання нафтопроводу Одеса-Броди в європейському напрямку. Ці гроші підуть на завершення технічних, правових і економічних досліджень, необхідних для добудови цього нафтопроводу до польського міста Плоцька.

Добудова українського нафтогону до польських міст Плоцька та Гданська значно підвищить успіх проекту з транспортування каспійської нафти до Європи, відкриє прямий шлях до європейських нафтопереробних заводів. За попередніми оцінками, ця добудова коштуватиме від 450 до 500 мільйонів євро.

Радник генерального директора Європейської комісії з питань транспорту та енергетики Фавзі Бенсарс сказав: „Це стало можливим завдяки

тому, що Україна підписала плян дій з Європейським союзом, в якому окремо наголошується на важливості розвитку проєктів в енергетичній галузі, які можуть пришвидшити інтеграцію України до ЕС. Крім того, ми відновили діалог з країнами, що видобувають нафту, а також із потенційними споживачами цієї нафти“. Ф. Бенсарс застеріг: „Якщо у ході досліджень виявиться, що проєкт є економічно недоцільним, навряд чи хтось з поважних інвесторів буде вкладати у нього гроші“. До позитиву в цьому питанні можна віднести деякі попередні дослідження економічної ефективності, а також заяви Європейського банку про зацікавленість щодо участі у фінансуванні цього проєкту.

Досі йшла мова про реверсне використання нафтогону. Нагадаємо, що в минулому році тодішній Президент України Л. Кучма визначив для уряду термін для обґрунтування напрямку дії нафтопроводу. Негайно з'явилися прихильники реверсу. В Одесі капітан морського нафтового терміналу Віктор Шишлов 28 січня минулого року висловився на користь реверсного використання нафтогону і оптимістично оцінив перспективу експорту російської нафти. Заява пролунала за 4 дні до закінчення терміну, визначеного Л. Кучмою. Саме тоді в рамках виконання першого і єдиного контракту з російською „Тюменською нафтовою компанією“ на Босфор було відіслано танкер, який взяв на борт перші 90 тисяч тонн нафти. Виробничники дипломатично заявляли, що нафтотермінал і нафтогін можуть працювати в обох напрямках і що проблем з точки зору технології не виникне. Проте усі попередні наміри визначалися не на користь України, а в інтересах її північної сусідки.

За матеріалами ЗМІ

Марія Бурмака - ніжний голос української рок-музики

Василь Лопух

Серед гостей фестивалю на оселі „Верховина“ в штаті Нью-Йорк, який відбувся 16-17 липня, була відома українська співачка, моя давня знайома Марія Бурмака, яка погодилася на дати мені інтерв'ю.

– *Маріє, я радий вітати тебе на „Верховині“. І це наша друга зустріч. Перший раз ми розмовляли на сцені в актовому залі Київського політехнічного інституту у 1989 році, де відбувався один з концертів учасників першого фестивалю „Червона рута“. Тоді, перед початком свого виступу, звертаючись до глядачів, ти казала: „Дорогі брати і сестри!“ Мій товариш, який сидів поруч, зауважив: „Сильно, я б так не зміг“.*

– Справді, тоді я зверталася до людей саме так. Тоді у мене були дуже особливі відчуття. Оскільки я народилася в Харкові, де українство, м'яко кажучи, не було масовим, і тому кожна людина, яка розмовляла українською мовою, так я відчувала, була мені як рідна. А під час того фестивалю я відчувала, що зі сцени промовляю те, що кожен хотів би сказати вголос, але тоді це було ще небезпечно. Пригадую, тоді при вході міліція перевіряла, чи немає національних прапорів. Вони стояли з псами і кийками. Але люди, які приходили на концерти, все одно піднімали синьо-жовтий прапор, вони були з нами на одній душевній хвилі, і ці люди були для мене рідними, а особливо молодь. Я їх сприймала, як рідних.

– *Слухаючи твої пісні, можна зрозуміти,*

що це – глибоко індивідуальні переживання і відчуття. Водночас тексти пісень наповнені якимось соціальним змістом, який не може залишити байдужим слухача.

– Творчі люди мене зрозуміють. Кажуть, що справжній поет – це той, хто не може не писати. Мої перші пісні були на вірші різних поетів. Я шукала тексти, які відповідали б моїм особистим відчуттям. З часом розпочала писати тексти для своїх пісень. Зрозуміло, що всі ми різні, я також інша, пишу вірші про себе, про свої переживання і відчуття.

Якщо говорити про поп-виконавців, то ці люди, як правило, замовляють свої пісні у одних і тих же акторів, і замовляють аранжування в одних і тих же. Тому вони всі дуже подібні. Мені це не цікаво. Тому я пишу сама і про себе, про свої відчуття. Мої пісні – це філософія мого життя, мого розуміння світу. У своїх піснях я не лукавлю. Можливо, тому мої пісні приваблюють численних слухачів.

– *Маріє, читачі газети „Свобода“ – це українці, які проживають практично в усіх штатах і, в силу об'єктивних причин, не мають досить інформації про сучасних популярних музикантів та співаків української естради. Якщо можна, розкажи про себе.*

– За даними соціологічних досліджень, всього 5 відсотків людей у світі мають своєю професією те, що вони люблять найбільше. Я вважаю, що належу до цих 5 відсотків. Ще у дитинстві я хотіла бути співачкою, і я нею є. З

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

США виділили Україні ще 60 мільйонів доларів

ВАШІНГТОН. – США зарахували Україну до фонду коаліційної солідарності, виділивши на її розвиток у цьому році майже 140 мільйонів доларів. Американський конгрес задовольнив прохання адміністрації Президента Джорджа Буша про виділення Україні в цьому році додаткових 60 мільйонів доларів, – про це заявив 27 липня на парламентських слуханнях, присвячених результатам Помаранчевої революції й піврічній діяльності нової української влади, заступник Держсекретаря США з питань країн Європи Деніел Фрід. Разом з допомогою, передбаченою бюджетом США на 2005 рік нещодавно, тепер ця сума становитиме майже 140 мільйонів доларів. За словами офіційного речника адміністрації Президента, передбачається, що найвагомішу її частку буде спрямовано на розвиток східних та південних регіонів України, „які ставляться до політики й реформ новообраної влади з великою недовірою”. Відзначивши внесок України у миротворчі й військові акції, зокрема в Афганістані й Іраку, Д. Фрід підтвердив, що США включають країну переможної Помаранчевої революції до так званого „фонду коаліційної солідарності” й підтримуватимуть її й надалі.

В центрі чергового політичного скандалу – родина В. Ющенка

КИЇВ. – В розпалі літа політичний процес в Україні призупинився. Зате розпочалася пора політичних скандалів з участю Президента, його сім'ї та оточення. Черговий сплеск емоцій у громадян 2 серпня викликала інформація про те, що родина Ющенко нібито привласнила символіку Помаранчевої революції. Усі авторські права на використання торгових знаків „Так – Ющенко!”, „Вірю! Знаю! Можемо!” та понад 40 інших знаків Помаранчевої революції, належать старшому синові президента Андрієві Ющенкові. Цю сенсаційну інформацію повідомив народний депутат Микола Катеринчук.

Нового суду для П. Лазаренка не буде

САН-ФРАНЦІСКО. – Американський суддя залишив чинним рішення суду в місті Сан-Франциско минулого червня, яким колишнього українського прем'єра Павла Лазаренка було визнано винним у відмиванні грошей та здирництві. Захисникам П. Лазаренка не вдалося забезпечити перегляд справи в суді. Суддя Мартін Дженкінс відхилив прохання адвокатів П. Лазаренка переглянути попередні рішення і дозволити йому постати перед новим судом. Суддя також призначив 2 грудня днем,

коли буде оголошено вирок українському экс-прем'єрові і розглянуто клопотання звинувачувачів про конфіскацію його майна. Раніше суддя М. Дженкінс скасував 15 з 29 статей, за якими 2004 року було засуджено П. Лазаренка. Колишній прем'єр-міністр України відкидає усі звинувачення, а його адвокати твердять, що цілу справу було зфабриковано колишнім українським режимом Леоніда Кучми. В очікуванні процесу экс-прем'єр провів за ґратами понад 4 роки, а в червні 2003 року був відпущений на свободу під заставу в 65 млн. доларів США. Тепер він проживає в Сан-Франциско під домашнім арештом.

Переговори з Росією про видання колишніх чиновників

КИЇВ. – Міністерство внутрішніх справ України плянує провести переговори з МВС Росії і домовиться про видання російською владою колишніх українських державних чиновників, підозрюваних у злочинах. Про це міністер внутрішніх справ України Юрій Луценко повідомив 2 серпня у Хмельницькому. „Сьогодні в Росії перебуває уряд в екзилі. Там багато колишніх українських губернаторів, високих чиновників. Вони ховаються від відповідальності”, – додав міністер внутрішніх справ. Ю.Луценко також зазначив, що тепер взаємини між двома державами залишаються досить прохолодними і їх необхідно налагоджувати. Він наголосив, що такі дві держави не можуть бути у стані недружніх взаємин. За його словами, справа боротьби зі злочинністю не має кордонів. Раніше МВС України звернулося до МВС Росії з проханням установити місцезнаходження і громадянство колишнього голови Центральної виборчої комісії Сергія Ківалова, экс-міністра внутрішніх справ Миколи Білокона, колишнього голови Сумської обласної державної адміністрації Володимира Щербаня й колишнього посадника Одеси Руслана Боделана.

Ю. Тимошенко - серед найвпливовіших жінок

КИЇВ. – Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко посіла третє місце у списку 100 найвпливовіших жінок світу, оприлюдненому 29 липня в американському журналі „Forbes”. Це авторитетне видання регулярно вміщує списки найзаможніших людей світу, найвпливовіших політиків, найпопулярніших акторів тощо. Жіночий список складено лише вдруге, а представниця України потрапила до нього вперше. Найвпливовішою жінку світу часопис визнав держсекретаря США Кондолізу Райс. На другому місці – віцепрем'єр і міністер охорони здоров'я Китаю Ву Ї, яку називають китайською „залізною лейді”. Юлія – надзвичайно мужня жінка. Вона була одним з провідників Помаранчевої революції і не побоялася виступити проти олігархів. Ю. Тимошенко випередила таких відомих жінок, як телезірка Опра Вінфрі, дружина засновника „Майкрософту” Мелінда Гейтс, виконавчий директор найбільшого інтернет-авкціону „eBay” Маргарет Вітман тощо. Укладачі списку особливо відзначили появу українського прем'єра у чільній трійці, заявивши, що Ю. Тимошенко, яка відіграла вирішаль-

ну роль під час Помаранчевої революції, використала свій статус, щоб змінити навколишній світ. За словами редактора „Forbes” Елізабет МакДоналд, саме такі якості є ключовими для впливової жінки – робити конкретну справу і бути прикладом і надхненням для інших.

Науковці навчать журналістів говорити українською

КИЇВ. – Інститут української мови НАН України разом з телеканалом СТБ починає проєкт „Українська мова в телевізійному просторі”, який включає перевірку української мови журналістів і ведучих більшої телеканалів; аналізу помилок і відхилень від мовних норм; вироблення практичних рекомендацій з поліпшення мови в етері; практичні вишколи з української мови для журналістів і ведучих; випуск книги „Українська мова в телевізійному просторі”. Ініціатива одержала підтримку Національної ради з питань телебачення й радіомовлення в особі його голови Віталія Шевченка. Організатори очікують, що проєкт допоможе підвищити рівень української мови в телевізійному етері. Проєкт буде здійснюватися з серпня по листопад 2005 року.

Хори „Щедрик” і „Кредо” виступили перед Папою

ВАТИКАН. – 31 липня учасники міжнародного фестивалю „Духовна музика у Римі” – київський дитячий хор „Щедрик” та хор „Кредо” з Івано-Франківська разом з послом України при Святому Престолі Григорієм Хоружим взяли участь у молитві „Ангел Господній” в літній резиденції Папи Бенедикта XVI у Кастель Гандольфо. Святіший Отець привітав дитячий хор „Щедрик” українською мовою такими словами: „Дорогі друзі, бажаю, щоб пісня, зокрема духовна музика, допомогли вам завжди любити Господа і свідчити Його братерською любов'ю. Слава Ісусу Христу!”. У відповідь українські співаки разом з солістом, народним артистом України, радником глави держави Володимиром Гришком виконали „Алилуя” С. Людкевича. Після гарячих оплесків присутніх Папа Бенедикт XVI висловив своє захоплення словами: „Браво!”, „Дякую за досконалий спів”.

Б. Колесникова випустили

КИЇВ. – Апеляційний суд Києва 2 серпня звільнив з-під варті голову Донецької обласної ради Бориса Колесникова, замінивши йому цей запобіжний захід на зобов'язання про невиїзд. Одним з аргументів суду були сімейні обставини голови облради, а також те, що Генпрокуратура не надала судові фактів необхідності його утримання під арештом. Б. Колесников був затриманий у квітні цього року. Його звинувачують у здирництві з погрозою убивства та привласненні внаслідок погроз акцій торговельного центру „Білий лебідь” у Донецьку. Він заперечує причетність до погроз і твердить, що придбав підприємство чесно. Б. Колесников після звільнення з-під варті опинився в лікарні в Донецьку.

За повідомленнями інформаційних агентств

Святкування Дня ВМС України

СИМФЕРОПОЛЬ. – Президент України Віктор Ющенко 1 серпня взяв участь в урочистостях з нагоди святкування Дня Військово-Морських Сил України. У своєму виступі на палубі флагмана української флотії „Гетьман Сагайдачний” глава держави привітав моряків зі святом. Крім того, Президент наголосив, що українська влада працює над тим, щоб знайти можливості для озброєння ВМС сучасним обладнанням і вирішити соціальні проблеми військовослужбовців. „Забезпечення стабільності в Чорноморському регіоні є частиною ваших зусиль, вашої мужності і праці”, – сказав В.Ющенко. – Український народ вірить вам і пишається вами. Економічні результати, які ми маємо, да-

ють нам підстави стверджувати, що у держави з'являються засоби для забезпечення Збройних сил України і Військово-Морських Сил зокрема”, – наголосив Президент. В. Ющенко відзначив важливість співпраці ВМС України з міжнародними партнерами. „На цих берегах буде збудовано великий міст між вільними націями. Співпраця української флотії з європейськими і євроатлантичними партнерами – одна з його опор”, – сказав Президент.

У святкуванні також взяли участь Державний секретар України Олександр Зінченко, секретар Ради національної безпеки та оборони Петро Порошенко, глава уряду АРК Анатолій Матвієнко, міністер оборони Анатолій Гриценко.

Президент України Віктор Ющенко на кораблі „Гетьман Сагайдачний” під час святкування Дня Військово-Морських Сил України в Севастополі 1 серпня 2005 р.
Фото: УНІАН

У Конгресі США...

(Закінчення зі стор. 1)

конституційної реформи, котра обмежить права Президента України, починаючи від вересня 2005 року, С. Нікс звернув увагу на те, що Президент В. Ющенко мусить через суд відхилити ці конституційні реформи або ж погодитись віддати деякі права Верховній Раді та прем'єр-міністрові. У будь-якому разі це суперечне питання розподілу влади мусить кінцем-кінцем бути з'ясовано. Продовжуючи, він зазначив потребу реформування юридичної системи в Україні, зокрема судів загальної юрисдикції.

США повинні допомогти в реформуванні української юридичної системи – забезпечуючи допомогою знавців-експертів і консультаціями порадами заради необхідних структурних і процедурних змін, які, у свою чергу, заохотять до позитивного і прозорого клімату в залученні

Президент Віктор Ющенко та його команда діють передбачливо і з потрібною наполегливістю щоб провадити Україну у нове століття. В цьому США енергійно допоможуть Україні

прямих закордонних інвестицій до України. Що ж стосується справи Джексона-Веніка, беручи до

уваги співпрацю України у забезпеченні та охороні приватної власності, кінцевим є, щоб США зліквідували ці застарілі торговельні перепони для України. Крім того, США повинні надалі допомагати у розвитку України, сприяючи їй як країну, здатну дати собі раду з найновішими викликами століття.

Тарас Кузьо розпочав свої зізнання з підтвердження того, що західні засоби масової інформації чимраз частіше вважають, нібито досвід Помаранчевої революції в Україні зникає і що нібито В. Ющенко та Олія Тимошенко розтринькали велику частину свого політичного капіталу. Хоча ці твердження містять в собі деяку правду, все ж таки влада не дістала достатнього кредиту у трьох ділянках.

Найперше – Україна не пішла за Росією у вигадуванні фальшивих оскаржень проти олігархів, щоб їх ув'язнювати. Жоден олігарх в Україні не ув'язнений тільки за те, що він олігарх і підтримував опозицію.

Друге – уряд В. Ющенка є насправді відданий, боротьбі з корупцією, котру доконче треба зупинити, щоб притягнути закордонні інвестиції та створити сприятливі умови для українського підприємництва. Третє – уряд краще наставлений до малого і середнього підприємництва, тому що його представники підтримували Помаранчеву революцію.

Інші критики уряду В. Ющенка часто роблять безпідставні узагальнення, які негативно характеризують пересічного громадянина України.

Натомість справжня небезпека для Помаранчевої революції лежить в ділянці, ігнорованій західними коментаторами. Помаранчева революція і вибір В. Ющенка сталися, коли велика частина українських виборців почали вірити, що В. Ющенко інакший, ніж інші політики. Як і в багатьох посткомуністичних країнах, після десятиліття „перемін“ українські виборці

повірили, що всі політики були підкупними та прагнули впливових посад заради особистих прибутків.

Доля Помаранчевої революції та самого В. Ющенка зависла на тому чи українці далі віритимуть чи ні, що новий Президент є інакшим, і не змішуватимуть його в одну купу з попередніми, Леонідом Кравчуком і Леонідом Кучмою.

Досі, незважаючи на деякі критичні помилки, зроблені адміністрацією В. Ющенка, оцінка В. Ющенка та Ю. Тимошенко залишається високою, сказав Т. Кузьо.

Водночас серед українців сходу, які в основному голосували за Віктора Януковича у 2004 році, популярним висловом є: „В найкращому випадку Помаранчева революція замінила кримінальний клан В. Януковича на новий, В. Ющенка“.

Східні українці, зокрема в рідному місті В. Януковича – Донецьку продовжують бути цинічними до всіх політиків, ідучи за цією логікою, що краще „менше з двох зол“ і вибір „своїх хлопців“ до влади – краще, ніж вибір західних українців.

Набагато важчим до вирішення залишається питання подвійних стандартів у діях уряду.

Газета „Вол Стріт Джорнал“ від 15 липня писала: „Найгіршим фактом є присутність в новому уряді Ю. Тимошенко – колишнього керівника Об'єднання енергетичних систем України, яку оскаржував уряд Л. Кучми...“ Це на сході України бачиться як „доказ подвійних стандартів у боротьбі з корупцією“.

Питання, чи перевіряти випадки незаконної приватизації та риторика прем'єр-міністра Ю. Тимошенко забрала багато часу новому урядові впродовж перших 100 днів. Перевірити всю приватизацію неможливо і не потрібно. Все ж таки команда В. Ющенка включає багато підприємців. Відомий експерт Андерс Аслунд, підкреслив Т. Кузьо у своєму виступі, описав Помаранчеву революцію як „революцію мільйонів проти бійонерів“.

Протиолігархічні почування залишаються високими, хоч це не завадило змінити оцінку Ю. Тимошенко з мінус 50 відсотків за Л. Кучми до плюс 50 відсотків за В. Ющенка. Більшість громадян України бачить приватизацію 1990-х років негативно. 67 відсотків українців вірять, що приватизацію було здійснювано у несправедливий спосіб, тільки 9 відсотків так не вважають, („Українська правда“ від 5 липня). Отже, 71.3 відсотка українців підтримують реприватизацію великих підприємств („Українська правда“ від 14 травня).

Найбільшу підтримку реприватизації великих підприємств має у західній і центральній Україні (79.5 і 81.2 відсотка) – у тих двох регіонах де В. Ющенко здобув свою найбільшу підтримку у виборах 2004 року (Українська правда від 14 травня).

Такий високий рівень можна пояснити протиолігархічним почуванням і фактом, що більшість великих підприємств базуються на сході України. У східній Україні підтримка реприватизації є нижчою, вона становить там 53 відсотки.

Відблиск Помаранчевої революції, правдоподібно, закінчив Т. Кузьо, не згасне до 2006 року – парламентських виборів. Більш радикальна політика цієї осені, як нічого іншого, посилить її блиск.

Х.В.-Ф.

Коротко про новини

Росія бачить ЄЕП без України – на першому етапі

МІНСЬК, Білорусь. – У столиці Білорусі 29 липня відбулося чергове засідання групи високого рівня з формування Єдиного економічного простору – останнє перед зустріччю президентів. Українська влада наполягає на розгляді питань, пов'язаних з формуванням зони вільної торгівлі, у той час, як влада у Мінську, Москві та Астані – на створенні наддержавних структур та митного союзу. Представник Білорусі на переговорах підтвердив принципів розбіжності між Україною та трьома іншими країнами. За його словами, Білорусь, Росія та Казахстан узгодили дві третини необхідних документів, тоді як Україна не узгодила більше половини документів. Міністер промисловості і енергетики Росії Віктор Христенко заявив, що він бачить ЄЕП на першому етапі без України. Українська влада наполягає, що зона вільної торгівлі має створюватися відповідно до норм Світової організації торгівлі і не перешкоджати вступові України до СОТ. Київ розглядає участь в ЄЕП як засіб для досягнення українською економікою рівня нових членів ЕС, що є необхідною передумовою для досягнення членства України в ЕС.

Україна купуватиме і експортуватиме іранський газ

ТЕГРАН, Іран. – Україна забезпечує Іранові нові експортні можливості. Україна та Іран підписали угоду про купівлю до 30 мільярдів кубометрів іранського газу щорічно для внутрішнього споживання, а також про експорт до 20 мільярдів кубометрів газу на рік до Європи. Про підписання угоди повідомив чільний представник міністерства нафти Ірану після переговорів у Теграні з делегацією українського мі-

ністерства палива і енергетики. Іранський речник сказав, що після невдалих переговорів з Туреччиною щодо транзиту іранського газу до Європи Україна забезпечує Тегранові нові експортні можливості. Для будівництва нового трубопроводу Іран і Україна плянують залучити Росію, Грузію та Вірменію, представників яких буде запрошено на спеціальну конференцію у Теграні у вересні. Іранові належить 18 відсотків розвіданих світових запасів газу – більше має лише Росія.

60-річчю ООН – від України

ЖЕНЕВА. – У Палаці Націй ООН у Женеві стало традицією організовувати виставки художніх творів талановитих митців з усього світу. Майже кожна країна-член ООН намагається зробити свій внесок у святкування 60-ї річниці створення цієї організації й одночасно ознайомити відвідувачів з культурою рідного краю. Впродовж червня в одній з виставових залів ООН панувала яскраво-тепла атмосфера, створена артистичною натурою талановитої української художниці Марії Добрянської. Символічною є одна з останніх праць Марії Добрянської – „Україна народжується“, центральна фігура якої – мати з дитиною як вічний символ любові, народження та віри. Малюк тримає у своїх дитячих ручках білого голуба й маленьке сонечко – дитинству потрібен мир і материнське тепло. Основні кольори картини – червоний, жовтий і помаранчевий. Марія народилася в мальовничому селі Красна Лука Полтавської області. Закінчила Харківське художнє училище, потім – Харківський художній інститут, тривалий час викладала в Харківському інженерно-будівельному інституті, з 1993 року – член Спільки художників України.

За матеріалами ЗМІ

Новий швидкий поїзд „Київ – Москва“

КИЇВ. – 2 серпня започатковано першу їзду прискореного потягу „Столичний експрес Київ-Москва“. Він долатиме відстань між двома столицями за 9.5 години, замість 14. За словами першого заступника керівника „Укрзалізниці“ Григорія Крицького, потяг вдалося зробити швидшим завдяки модернізації майже 400 км. колій. Один з потягів, які курсуватимуть між столицями, виготовили в Росії, другий – в Україні. Максимальна швидкість руху потягу – 140 км. на годину. Подорож в купейному вагоні обійдеться у 202 гривні і 396 гривень у спальному вагоні.

Міністер транспорту і зв'язку України Євген Червоненко (в центрі), віце-президент акційного товариства „Російські залізниці“ Володимир Сазонов (зліва) і радник-посланник Посольства Росії в Україні Євгеній Пантелєєв у новому потязі „Столичний експрес“ під час урочистої презентації з нагоди відкриття прискореного руху на трасі Київ – Москва 1 серпня 2005 р.

Фото УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Аварія літака – 300 пасажирів 'врятовано чудом'

ТОРОНТО. – Французький авіолайнер у вівторок, 2 серпня, зазнав аварії при приземленні на канадське міжнародне летовище ім. Л. Пірсона і згорів. Усі його понад 300 пасажирів і членів екіпажу вціліли, але понад 40 осіб були поранені. Аеробус-340 Французьких авіоліній здійснював лет з Парижу. Приземлюючись у складних погодних умовах, літак з'їхав зі смуги і загорівся. Речник летовища Стів Шо висловив подяку працівникам допомоглих служб, які забезпечили швидку евакуацію пасажирів з літака, що допомогло уникнути жертв. „Наша команда дуже швидко прибула на місце події, і так само блискавичною була реакція усіх відповідних служб. Наші люди проходять дуже інтенсивні програми готовності до подібних випадків, і сьогоднішні дії – яскраве тому свідчення“, – сказав він. Деякі потерпілі та свідки кажуть, що літак, можливо, було вражено блискавкою у момент приземлення.

Джон Болтон таки став послом США до ООН

ВАШІНГТОН. – Президент Джордж Буш 1 серпня призначив послом країни до Об'єднаних Націй колишнього працівника Державного департаменту Джона Болтона, кандидатура якого не була затверджена Сенатом. Президент скористався правом робити тимчасові призначення під час літньої відпустки Конгресу. Дж. Болтон може працювати в ООН до січня 2007 року. Президент Дж. Буш назвав Дж. Болтона досвідченим дипломатом, який поділяє завдання ООН сприяти утворенню миру, безпеки і прав людини. „Посол Дж. Болтон палко вірить у цілі, визначені в Хартії ООН, – поширювати мир, свободу і права людини. Тепер його завданням буде допомогти ООН реформуватися, щоб оновити її засади в умовах ХХІ століття. Він представлятиме мене в усіх проблемних питаннях, перед якими постала міжнародна спільнота, і дасть чітко зрозуміти, наскільки Америка цінує здатність Об'єднаних Націй бути джерелом надії, гідності і миру“, – сказав Дж. Буш. Опоненти кандидатури Дж. Болтона вважають, що він не може бути послом в ООН, бо намагався знецінити теперішню працю ООН і вдавався до жорстких методів керування підлеглими на його попередній посаді.

Американські дипломати вирушили до Судану

ХАРТУМ, Судан. – США 2 серпня надіслали двох чільних дипломатів до Судану у спробі надати нового поштовху мирному процесові в країні після загибелі в авіокатастрофі віце-президента Джона Гаранга. Після його загибелі в Судані спалахнули заворушення. Повідомлення 1 серпня про загибель віце-президента призвели до масових заворушень у столиці Хартумі, де загинуло принаймні 20 людей, а влада запровадила комендантську годину. Президент Джордж Буш закликав усі сторони конфлікту утримуватися від насильства. Джон Гаранга майже 20 років очолював групи переважно християнських повстанців на півдні Судану, які протистояли місцевим мусульманам.

Телеканал „АВС“ – „персона нон грата“

МОСКВА. – Російське міністерство оборони оголосило, що не співпрацюватиме більше з американською телекомпанією „АВС“, після того, як на її хвилях вийшло інтерв'ю з чеченським польовим командиром Шамілем Басаєвим. Міністер оборони Сергій Іванов сказав: „Я віддаю розпорядження голові прес-служби, щоб жоден співробітник міністерства оборони не контактував з американським телеканалом „АВС“. Ми й надалі відкрито співпрацюватимемо з пресою, проте Міноборони не запрошуватиме цей канал і жодних інтерв'ю йому не даватиме. Тобто цей канал – персона нон грата для міністерства оборони“. Цього тижня російське посольство у Вашингтоні звинуватило канал „АВС“ в тому, що він надає слово, як було сказано, попіхачам „Аль-Кайди“. 29 липня Посольство Росії різко засудило американський телеканал „АВС“ за інтерв'ю з чеченським повстанським командувачем Шамілем Басаєвим в його схованці. У заяві російського посольства йдеться, що телеканал надав трибуну особі, яку посольство назвало „аль-кайдівським екстремістом“, відповідальним за смерть невинних людей в результаті терористичних нападів, зокрема під час облоги школи в Беслані. Телеканал „АВС“ включив заяву російського посольства у свою програму. В інтерв'ю Ш. Басаєв визнав, що він терорист, але сказав, що росіяни також терористи. І сказав, що Росія провадить війну за колонізацію Чечні, а не війну проти тероризму.

Помер король Савдійської Арабії Фагд

РІЯД, Савдійська Арабія. – Телебачення Савдійської Арабії 1 серпня повідомило, що монарх цієї країни – король Фагд помер у шпиталі столиці Ріяду у віці 84 років. Король Фагд правив з 1982 року, але десять років тому зазнав паралічу та передав владу своєму братові, коронному принцові Абдулі. Король Фагд запровадив обмежені реформи у країні, але його рішення запросити на свою територію американські війська було суперечливим. Міністер культури та інформації Савдійської Арабії Іяд бін Амін Майдані оголосив, що трон передано коронному принцові Абдулі. Члени монаршої родини принесли присягу принцові Абдулі бін Абд аль Азизу як королеві країни, згідно з п'ятим параграфом засадничої системи врядування Савдійської Арабії. Після цього Слуга Двох Священих Мечетей король Абдула бін Абд аль Азиз оголосив, що новим коронним принцом є Султан бін Абд аль Азиз.

Узбекистан вимагає виведення американських баз

ВАШІНГТОН. – Пентагон 30 липня заявив, що США вивчають дипломатичну ноту від влади в Узбекистані з вимогою виведення американського війська з цієї країни. Пентагон зробив таку заяву, відповідаючи на повідомлення у „Вашінгтон Пост“, в якому йшлося, що міністер закордонних справ Узбекистану надіслав американському посольству в Ташкенті повідомлення з вимогою залишити авіобазу Ганабад. Газета написала, що Узбекистан надав США на

виведення війська і техніки з бази, яку США використовують для акцій в Афганістані, 180 днів. Стосунки між двома країнами напружені після міжнародної критики подій в узбецькому місті Андіжан у травні.

Корабель „Дискавері“ у космосі

ГЮСТОН, Техас. – Космічний центр ім. Джонсона повідомив 29 липня, що космічний корабель „Дискавері“ з'єднався з Міжнародною космічною станцією. На його борту семеро астронавтів зі США та Японії. Екіпаж „Дискавері“ перебуватиме на станції тиждень і проведе низку дослідів. Астронавти Соїчі Ногучі та Стівен Робінсон 30 липня вийшли в космос де пробули шість з половиною годин, спробували дві нові способи ремонту теплозахисних систем корабля і виконали ряд робіт з обслуговування обладнання корабля і МКС. Керував виходом С. Ногучі, астронавт Японського аерокосмічного дослідницького агентства. Перед виходом астронавтам дали подихати чистим киснем, щоб запобігти виникненню кесонної хвороби. 1 серпня член екіпажу обстежував корабель у відкритому космосі. 2 серпня НАСА оголосила, що двоє членів екіпажу „Дискавері“ здійснили 3 серпня ремонт нижньої частини корабля, щоб гарантувати його безпечне повернення на Землю. НАСА вирішила вдатися до безпрецедентної акції у відкритому космосі, оскільки вважає потенційно небезпечними два шматки ізоляційного матеріалу, що звисають з дна корабля. Цим матеріалом заповнюють щілини між плитками вогнестійкої обшивки, що захищає корабель від перегріву під час повернення з космосу. У цей час швидкість корабля у 20 разів перевищує швидкість звуку. Повернення „Дискавері“ на Землю було відкладено на 1 день і тепер заплановане на 8 серпня.

Відкриття 10-ої планети Сонячної системи

ГОНОЛУЛУ, Гаваї. – Міжнародний союз астрономів підтвердив 31 липня про відкриття десятої планети на межі Сонячної системи. Нова планета розташована майже втричі далі від Сонця, ніж Плутон, і принаймні такого ж розміру. Нова планета, яку виявили американські астрономи в обсерваторії на Гаваях, досі не отримала офіційної назви. Це – найбільший об'єкт, що обертається довкола Сонця, який було виявлено після відкриття планети Нептун 1846 року. Вперше об'єкт вдалося побачити 2003 року, але лише тепер підтверджено, що це планета. Планета зареєстрована під номером 2003 UB313, діаметр її становить три тис. км і складається вона з каміння та криги, а розмір її трохи більший від Плутона. Тепер нова планета розташована на 97 земних відстаней від Сонця. Планету відкрили астрономи Майкл Браун і Чед Труджіло з обсерваторії та Гаваїв та Девід Рабінович з Єйльського університету. Вперше об'єкт було виявлено 21 жовтня 2003 року, але астрономи не бачили, як він рухався небом, аж поки не подивилися в ту саму точку через 15 місяців – 8 січня 2005 року.

ІРА каже, що війна закінчилася

ДАБЛИН, Ірландія. – Керівництво Ірландської республіканської армії

29 липня наказало членам організації назавжди припинити озброєні акції і боротися виключно політичними методами. Але в заяві наголошується, що не йдеться про саморозпуск ІРА. Цей крок Ірландської республіканської армії є безпрецедентним для цієї організації, котра боролася проти британської влади у Північній Ірландії, застосовуючи терористичні методи. ІРА вважає, що зброя своє вже сказала. Організація Ірландська Республіканська Армія, яка упродовж тридцяти років вела збройну боротьбу проти британського правління у Північній Ірландії, заявила 28 липня про припинення збройної кампанії. Прем'єр-міністр Великої Британії Тоні Блейр привітав заяву ІРА та з цього приводу зазначив, що сьогодні може статися так, що мир і політика врешті замінять терор на ірландському острові. „Я вітаю розуміння, що єдиним шляхом для політичної зміни є використання мирних і демократичних засобів...“ – сказав прем'єр-міністр. ІРА також заявила, що хоче завершити роззброєння якнайшвидше. Ірландська Республіканська Армія водночас заявила, що залишається відданою ідеї об'єднання Ірландії.

Шейха засудили на 75 років в'язниці

НЬЮ-ЙОРК. – Єменського шейха Мохамеда Алі Хасана аль-Моаяда засудили 29 липня на 75 років в'язниці за змову з метою надавати підтримку й фінансувати терористичну мережу „Аль-Кайда“ й ісламістську бойовничу організацію „Гамас“. За кожним з п'яти пунктів звинувачення він має відбутися у ув'язненні по 15 років, а також сплатити кару в 1 мільйон 250 тисяч доларів. За даними слідства, засуджений організував для „Аль-Кайди“ й „Гамасу“ матеріальну й фінансову підтримку від кінця 1990 року до січня 2003 року. Тоді його арештували в Німеччині й видали до США.

Фідель Кастро таврує США і кубинських дисидентів

ГАВАНА. – За 46 років перебування при владі Фідель Кастро не втратив легендарних здібностей оратора. Президент Куби, який найдовше серед світових провідників перебував при владі, традиційно очолив урочисті церемонії на відзначення 52-ої річниці штурму казарм Монкада, що стало початком кубинської революції. Однак, цього року святкування є не такими масштабними, як зазвичай, і влада скасувала традиційне масове зібрання на центральній площі Гавани. Натомість головна церемонія відбулася у найбільшому столичному театрі ім. Карла Маркса, де президент Ф. Кастро вчоргове виступив з різкою критикою на адресу США. За його словами, тісно країною керують, „праві екстремісти, нацисти і фашисти, які ніяк не можуть відмовитися від кампанії безсилої ненависті щодо Куби“. Ф.Кастро також різко критикував опозиційні групи країни, звинувативши дисидентів у спробі скористатися тимчасовими проблемами Куби. Президент вперше публічно визнав, що опозиція провела цього місяця кілька антиурядових протестів, але наголосив, що його опоненти на мають жодних можливостей на перемогу.

За матеріалами ЗМІ

„Українська Хвиля” – про „Свободу”

17 липня, о 7-й годині вечора, чикагська радіостанція WSBC, котра працює на частоті 1240-AM, у програмі „Українська хвиля” передала радіонарис, присвячений піонерам українства на американській землі. Його створила керівник цієї програми Марія Климчак і зробила це з глибокою увагою та повагою до минулого нашої громади, до важливих, достойних нашої пам'яті початків організованого українського життя на американській землі, зокрема до обставин заснування нашої „Свободи”. За ці увагу і повагу, за змістовний та прийнятний теплотою радіонарис, текст якого ми вміщуємо нижче, редакція від імені усіх читачів щиро дякує авторці цих слів.

...Сьогодні ми продовжуємо наші мандри стежками перших українських емігрантів. Дороги ведуть до берегів країни, яка для мільйонів людей на планеті асоціюється із словом „свобода”. Великий сучасний тлумачний словник української мови (2004 рік) пояснює це слово, як відсутність політичного і економічного гноблення, утиску та обмежень у суспільно-політичному житті якої-небудь верстви або всього суспільства; воля; життя.

Волелюбний український народ як в минулому, так і в теперішньому столітті, прокладає до своєї свободи дороги.

„Свобода” – цим дорогим словом назвали першу українську газету, яка народилася у кінці позапрошлого століття на берегах Гадсоні з благословення отця Григорія Грушки. Газета „Свобода” на хвилях нашої програми не є гостею, вона є нашою колегою. Газета „Свобода” – бажаний гість в українських родинах Америки, Канади, Австралії, Європи, України. Безперечно, що від часу виходу першого числа газети розділяє нас ціле століття, світ змінився, змінилися люди, але залишається історія, яка зупинила час...

Історія народження цієї газети наповнена особливою посвятою та найвищим покликом серця.

Рік 1893. „І чужому навчається, свого не цурайтесь!” – ці рядки великого Шевченка є провідною зіркою для газети, якій судилося стати головним літописцем української еміграції до Америки, просвітителем для тисячів заробітчан, голосом української спільноти, національно-патріотичним вісником.

Якщо вам пощастить зустрітись з першими числами прабабусі сучасної „Свободи”, ви з вдячністю до минулого, через дивовижний вам нині правопис і старий друк перечитаєте чотири сторінки. Такою завеликою була газета, виходила раз на два тижні накладом 2.200 примірників. Мовою Біблії було писане зворушливе слово редактора: „Браття русини! Народе руський! Родимці! Пускаючи цей перший номер нашої часописі в широкий світ, кличемо Вас широруським братським голосом – прийміть і привітайте, яко свою „Свободу!”

Отець Григорій Грушка писав: „Нашою задачею єсть просвіщати руський народ, боронити його честь, вказати дорогу до поступу і цивілізації”.

В історії української журналістики „Свобода” належить до найстаріших органів періодики і залишається єдиним живим свідком з великої історичної трійки – львівського „Діла” (1880-1939) і київської „Ради” (1906-1914). Вони народжувалися, як діти матері-України, з різницею в 13 років, і спричинилися якнайбільше до форму-

вання основ відродження народу, до його вінування словом „українці”. „Рада” і „Діло” замовкли під чоботом царської Росії та червоної Москви. „Свобода” ж невтомно і послідовно продовжувала свою працю. На початках вона належала отцеві Грушці, два роки пізніше стала власністю отця Нестора Дмитрова та отця Івана Костанкевича, а від 1900 року – отця Івана Ардана. Ще через сім років перейшла у власність спілки „Exchange”, а у 1908 році її, разом з друкарнею за 16.855 дол. купив Український Народний Союз, органом якого вона залишається донині. Кожен новий день був учителем для новонародженої газети. Вона набирає чим раз більше сил і з 1895 року стає тижневиком, у 1906 році переходить на фонетичний правопис, 1910 року збільшує розмір до 12 сторінок. Рік пізніше, під час Першої світової війни в Європі стала виходити тричі на тиждень, а від жовтня 1920 року стала щоденною газетою з усе більшим тиражем.

Вслухайтесь у її голос, в її автентичну мову початку минулого століття:

„Замовляйте „Свободу” – одинокую руську газету в Америці... В тій газеті вичитаєте за політику американську і довідаєтеся, що діється у Старім Краю, і навчитесь, як жити, щоб другі чужі з нас не сміялись. У „Свободі” суть повісті поучаючі, забавні, смішні. Довідаєтеся з неї про роботу на різних плейсах, та довідаєтеся про наше товариство Союз, і про другі цікаві речі, тільки 2 долари на рік за „Свободу” – так реклямувала себе газета у Першому Руському Американському Календарі, виданому у 1897 році в її ж друкарні.

Ранній період газети припав на часи національної невиразності. „Свобода” пливла серед бурхливих течій, приставала до берега з назвою „Руський”, а поруч мчала з шаленою швидкістю течія „Русская”, заманюючи обіцянками та царськими рублями до все російського. Але стерном вміло провадив отець Григорій Грушка. Це по-справжньому апостольська постать з винятково делікатним підходом і розумінням ідей, пропагованих в свободолубній Америці.

Все, що розповідає про перші кроки „Свободи”, про її творців, її читачів, назавжди залишиться історією, виповненою романтикою.

... А все починалося на вулиці Варен у триповерховому будинку під числом 247. Тут проживав єдиний греко-католицький парох у Джерзі-Ситі та Нью-Йорку – отець Григорій Грушка. Невеликого росту, кремезної будови, з привітним, розумним обличчям місіонера, проповідника, поета. До його помешкання сходилися

усі дороги з Америки й Європи. Хтось шукав краян, хтось просив допомоги з працею, а хтось вже тримав у сповитку новонароджене немовлятко, майбутнє української Америки, яке отець тут же хрестив. І любив той жартівливий отець усіх своїх людей, допомагав, чим міг, і при кожній нагоді роздавав книжки. Вечорами у своєму ж домі вчив неграмотних читати ті доступні простому люду книжечки, які випишував зі „старого краю”, з „Просвіти”. А як залишався сам, то думка мати для тих людей газету не давала спокою. Зібравши трохи грошей, випишував зі Ставропігії черенки.

Запросив на вечерю своїх найближчих приятелів. І, як ви здогадуєтесь, це мали бути перші сходи новоутвореної редакції. Сюди увійшли Денис Салій, який одночасно був для отця Грушки дяком, бібліотекарем, писарем і кухарем, Сидір Ференц – філософ, Денис Пирч – учитель, журналіст та майстер варення борщів.

Про що говорили ці мрійники? – Як згадував пізніше у своїх спогадах Денис Пирч, – „про газетярство”. Ось послухайте нашого першого українського журналіста в Америці:

„Про газетярство ми не мали найменшого поняття. Англієськими газетами не послуговувалися, бо не знали мови, а інших під рукою не було, ну і пиши, як хочеш. Та й бо не знали наші люди газети читати. Крім молитовника, ніколи нічого не мали в руках. Хіба часом „Божого листа” хтось діставав з краю”...Темою до розмови стала назва газети. „Живемо в Америці, в краю свободи, а ми, українці, повинні прямувати до свободи – ось вам і назва газети!” – захоплено говорив Денис Пирч, і всі погодилися. „З радости заспівали „Многая літа” та „Ще

не вмерла”, і щоб не зрадити добрим прадідівським звичаєм, дяк приніс бляшанку пива, якою усі поздоровкались – і було по хрестинах”.

У ідальні Отця Грушки стояв великий стіл. Над черенками чаклували Денис Пирч і Сидір Ференц, отець слідкував, щоб все добре вийшло. Зернятко до зернятка-перші чотири сторінки були складені. Поклавши сиру верстку на тачки, повезли її під один дім на вулицю Мантгомері. Тут у англійській друкарні 15-го вересня 1893-го року друкувалося перше число „Свободи”.

Скільки було радості, коли робітник виніс два пакунки, склав їх на ті ж самі тачки і на здивування перехожим, двоє дорослих чоловіків, щосили пхали перед собою дорожню ношу, яка називалася українською справою. 20 квітня 1894 року отець Григорій Грушка помістив у газеті „Десять народних заповідей”. Вони звернені до усіх поколінь – минулих, теперішніх і прийдешніх. Ось деякі з них:

„Не називайся даремно українцем, якщо ти байдуже дивишся на українську народну справу в Америці”.

„Не свідчи фальшиво проти „Свободи”, а переконайся, де правда”.

„Не читай жодних газет, які видаються українськими буквами, але не мають українського духа”.

Змінюються часи, погляди, змінюються люди. Газета „Свобода”, маючи великий життєвий досвід за плечима, залишалася вірною заповідям свого засновника, отця Григорія Грушки, – сіяти зерна правди в українські душі.

Завтра у Вашій поштової скриньці Ви обов'язково знайдете листа з України та газету „Свобода”, довголітню приятельку української Америки.

Довідкове бюро для закордонних українців Американцям, які їдуть в Україну на термін до 90 днів, візи не треба

У зв'язку з численними запитами читачів про зміни у правилах переходу державного кордону України, редакція звернулася за роз'ясненнями до консула Генерального консульства України в Нью-Йорку Андрія Олєфірова, який відповів:

– 31 липня 2005 року громадяни США мають право в'їжджати чи здійснювати транзит в Україну без віз з дійсними паспортами для виїзду за кордон необмежену кількість разів протягом шести місяців від дати їхнього першого (після 1 липня 2005 р.) в'їзду в Україну за умови, що загальна кількість днів, проведених в Україні протягом зазначеного періоду, не перевищує 90 днів.

Після проходження піврічного терміну з дати першого (після 1 липня ц.р.) в'їзду в Україну (для кожного громадянина США дата цього першого в'їзду буде індиві-

дуальною: хтось перший раз в'їжджатиме 2 липня, хтось – 20 вересня, хтось – у грудні і т.ін.) знову робиться відлік шестимісячного періоду і діє така сама процедура, що і під час перших шести місяців і так далі. Візи видаються тим, хто їде в Україну на довгий час (навчання, праця та ін.).

З метою розвитку добросусідського партнерства між Україною та Канадою з 1 серпня 2005 року встановлено безвізовий режим в'їзду в Україну та транзитного проїзду через територію України також для громадян Канади, якщо термін перебування їх в Україні не перевищує 90 днів.

З 1 вересня встановлено безвізовий режим для громадян держав – членів Європейського союзу, Швейцарської Конфедерації та Князівства Ліхтенштейн, якщо термін перебування їх в Україні не перевищує 90 днів.

**Адреса Генерального консульства України в Нью-Йорку:
240 E 49 St., New York, NY10017
Телефон: (212) 371-6965
В Інтернеті: www.ukrconsul.org**

Батьки і діти

Більшість українських газет вмістила на чільних сторінках повідомлення про сина Президента України Андрія і дочку прем'єра Євгенію. Перший їздив столицею у коштовному авті, друга закохалася у англійського музику-співака. При докладнішому розгляді цих подій з'ясувалося, що насправді нічого назвичайного не діється: Ющенко молодший позичив авто у чеських правників, а кохання є процесом некерованим. Порухення Андрія полягало в тому, що поруч з юнаком мав сидіти власник авто, а його не було. Міліція також помітила, що Ющенко молодший одного разу зупинив авто у неналежному місці, але це не створювало перешкод вуличному рухові і тому не потягнуло жодної кари, а водій після зауваження від'їхав з цього місця.

Щодня сотні дівчат закохуються у співаків, сотні юнаків позичають авто у батьків чи друзів. Чого ж в цьому випадку знявся такий галас? А тому, що йдеться про дітей провідників держави. У київському Центрі вивчення корпоративних взаємин негайно дійшли висновку, що Президент України „не є авторитетом для свого сина“, а тому „не може виконувати свої конституційні обов'язки“. Преса вдалася до припущень щодо ціни позиченого авто і легко перейшла до безпідставних декларацій про доходи провідників держави. Президент коли зустрівся з журналістами, не стримався від різкого слова, проте перепросив усіх представників преси, а також у телефонній розмові – ображеного журналіста. Звісно, журналісти в державі зі складною спадщиною корупції мають право задавати різні запитання, але, як пише в газеті „День“ Мартін Нан, британський журналіст та виконавчий директор „Whites International Public Relations“, тон і зміст „питання, що поставили Президентові на серйозній прес-конференції, присвяченій обговоренню державних проблем, було непрофесійним, несвоєчасним та безпринципним“.

З одного боку поведінка Ющенків - батька і сина - але також Президента і сина - була неурівноважена. Але знов же, недруги вишукують будь-яку нагоду для створення сенсацій. Вже наступного дня у засобах масової інформації з'явилося „викриття“, що В. Ющенко передав синові авторські права на символіку Помаранчевої революції – напис „Такі!“, підкову та ін. Насправді це було зроблено з метою авторського захисту символіки, якою почали користуватися неуповаженні до цього комерційні структури. Ніде на Заході таке передання повноважень від батька синові не викликало б непорозуміння, але в Україні дехто ще живе уявленнями недавнього минулого.

А минуле – це й тривалий час заборон на публікації про життя можновладних осіб. За часів Л. Брежнєва чи Л. Кучми існувало чимало заборонених тем, зокрема й про те, що діється у кабінетах влади та довкола них. Як відомо, за спроби написати щось у цій площині журналісти платили життям. Тепер журналісти мають свободу слова, можуть писати про все, але не завжди мають досвід і етичну вправу, щоб збагнути, де йдеться про державні справи, а де – про приватні, сімейні... Усе ж ці події мають стати застереженням для провідників і їхніх дітей, котрі мають пам'ятати, що за їхнім життям пильнують. Батьки і діти – це відвічна, ще з біблійних часів проблема. Проте не така вона й складна, як може видатися... Просто дітям з відомих родин варто бути завбачливішими і міркувати про можливі наслідки необачного вчинку.

Проте і для тих батьків та дітей, які перебувають далеко від влади, київський розголос теж має стати застереженням. Батькам варто більше цікавитися тим, де і з ким перебувають та спілкуються їхні діти, у кого і які авто позичають, а також чемно висловлювати свою думку, радити, посилаючись на батьківську мудрість, що базується на життєвому досвіді. Діти теж не повинні бути надто самостійними, особливо коли вони ще перебувають на батьківському утриманні. Не все просто у цьому світі, тому корисно цікавитися тим, як діяли б за тих чи інших обставин батьки. Їхні поради мусять бути не наказом, а дороговказом, котрий може відвернути чимало неприємностей. Зокрема й таких як небажаний розголос сімейних подій у засобах масової інформації.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про пригоди без вигоди

Коли я декілька місяців тому назад розпочала свої поїздки до редакції „Свободи“ поїздом і не була з цього приводу дуже щаслива, мене потішали друзі, що, мовляв, „це вигода, бо можна щось почитати, зокрема газету, або й написати“ (що в моєму випадку має виправдання). І так з цією „потіхою“ я мандрую поїздом до Нью-Йорку та з Нью-Йорку вже не один місяць і стараюся забути, „як це було колись“.

В останніх тижнях ця їзда з Нью-Йорку до Моріс-Плейн трішки набрала спокую, відколи на поїздах, а передусім на великій станції в Нью-Йорку роїться від озброєних військовиків та поліцистів. Правда, ні одні, ні другі не роблять враження, що вони могли б ужити колись цю зброю, що її так пильно носять перед собою, але все ж їхня присутність змінила дещо настрій та поведінку подорожніх. Але я якось про це не думаю та не змінюю своєї подорожі між Нью-Йорком і Моріс-Плейн. Як досі ішло прийнятим порядком, і я навіть могла за порадою своїх друзів не тільки читати газету чи книжку, але навіть писати „О-КУ“.

Аж ось у цих так мені обіцяних „вигодах“ прийшов несподіваний зрив, що пригадав мені добре, які це можуть бути „невигоди“ у їзді громадськими засобами транспорту. Останньої середи, після закінчення, як це годиться у цей день тижня, приготування „Свободи“ на плівках до друку, наша „головна“ відвезла мене на зупинку цієї підміської залізниці і я, як завжди, мала це час присісти та дихнути оцим здоровим повітрям, ще поки доведеться терпіти ньюйоркську горяч. Але оця моя приємність

якось несподівано продовжилася та „мій“ поїзд не приїжджав в означений час.

Спершу я не дуже брала це до уваги, радіючи, як завжди, з природи докруги. Але час звичайно точного поїзду проминув, а поїзду не було. За якийсь час крізь гучномовці чемний голос вибачався перед пасажирами за невигоду, але не пояснював, чому вона і як довго буде тривати. Жменька різномірних віком осіб спершу спокійно чекала, проходжуючись на т. зв. „двірці“. Але коли це продовжувалося, пасажири ставали щораз неспокійніші, а виправдання за „невигоду“ (inconvenience), яке час від часу пліло з гучномовця, нікого не вдовольняло.

Маленька зупинка, на якій не можна навіть купити щось „їдомого“ і на якій не працює ніякий урядовець, що міг би в'янути причину затримки поїзду, ніяк не сприяла для доброго настрою жменьки випадкових жертв запізнення. Сутінок заліг над небом і ми стояли так, немов загублені діти, без найменших пояснень, чому це так і як довго буде ця затримка тривати. Лиш що якийсь час чемний голос з голосників вибачався за невигоду. Так простояли ми, оця група „нешасливців“, повних три години, і було вже добре після дев'ятої вечора, як вкінці загуркотів так довго очікуваний поїзд і ми могли вкінці сісти у нього, якого кондуктори з якоюсь прихованою злісттю відповідали на наші запитання, що їм не відомі причини такого запізнення.

Була година 11-та вечора, як я вкінці „добрела“ до своєї хати, згадуючи слова друзів про те, як „вигідно їхати поїздом“...

О-КА

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

„Свобода“ приймає привітання з нагоди

14-ОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Запрошуємо всіх зацікавлених, громадські організації і підприємства надсилати свої привітання

до 14-го серпня 2005 р.

Спеціальні ціни на привітання

Розмір	Ціна	Розмір	Ціна
1/8 сторінки	50.00	1/2 сторінки	200.00
1/4 сторінки	100.00	1 сторінка	400.00

У привітаннях можна висловити подяку і пошану до тих рідних, близьких і знайомих, котрі прислужилися до досягнення незалежності; включити уривки з Ваших найбільш улюблених віршів, висловити побажання щодо дальшого шляху України.

Просимо надсилати привітання на адресу:

„Svoboda“

14 Anniversary Greetings

2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Тел.: (973) 292-9800 дод. 3040

Fax: (973) 644-9510

Просимо подати вашу адресу і число телефону

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор — Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041

Керівник відділу оголошень — Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
adsukrpubl@att.net

Передплата — Марійка Пенджола (973) 292-9800 дод. 3042

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Чи можна нам забути?

Не радо говорю про нові потреби, бо в нас нікому їх не бракує, але і промовчати цього не можна. В Карагандинській області, недалеко колишньої головної квартири ГУЛагу, знаходиться великий цвинтар, на якому спочивають сотні тисяч українських каторжників. Тут також похований номінований Папою Іваном Павлом II два роки тому блаженним о. Заричський. Після падіння СРСР цвинтар було зарівняно, тільки залишилась невеличка частина, на якій є пам'ятники польським, російським і казахським жертвам. А на могилах українських каторжників, яких було найбільше, навіть хреста немає. Чи можна нам забути за невинно покараних наших братів і сестер?

Мені, як голові Ради оборони і допомоги українцям (РОДУ) УККА, взяло більше року, щоб одержати урядовий дозвіл та знайти людей, щоб такий пам'ятник

спорудити. Згідно з домовленням, пам'ятник з мармуру буде готовий до 1 вересня, щоб можна з урочистостями освятити його, коли буде освячення нової церкви в Караганді 18 вересня цього року.

Кошти пам'ятника становлять 1.200 дол. Та лихо в тому, що РОДУ грошей не має, бо УККА з браку фінансів не виділяє для РОДУ бюджету. Ми всі проєкти оплачуємо завдяки жертвенності громади. Якщо якась організація чи приватна особа бажає сама оплатити коштом пам'ятника, то ім'я жертводавця буде виکارбуване на пам'ятнику. Чеки просимо виписувати на „UCCA- RODU“ і висилати на адресу: UCCA 203 Second Ave., New York, NY 10003.

Чекаємо Вашої допомоги і наперед щиро дякуємо.

Іван Буртик,
голова Управи РОДУ,
Нью-Йорк

Не чекайте на мільйонні прибутки

Передова стаття „Свободи“ від 22 липня з приводу введення безвізового режиму для громадян США зацікавила мене посиланням на міністра закордонних справ України Б.Тарасюка, який, виявляється, обрахував, що відвідувачі України з Єврозоюзу в травні-червні залишили в Україні 230 мільйонів доларів.

Цифра значна і справляє враження, але коли я звернувся до прес-служб Кабінету міністрів, в Міністерство економіки України, в Державний комітет статистики, здивовані чиновники в поважних структурах не могли й уявити, звідки намалювалася така цифра, бо офіційної статистики з цього питання не мають.

Рішення про скасування віз для громадян США та очікування шалених доходів від американських туристів здається досить популістським.

Всі ми знаємо, що більшість американців, які їдуть в Україну, – це колишні наші українці, євреї та гасиди, які не витратять ні долара на готелі, тому що у багатьох залишилися влас-

ні помешкання або мають родичів, які приймуть їх. Харчуватись вони підуть не до ресторану (щоб підтримати українського кухаря), а вдома на кухні їстимуть бабусині помідорчики з городу під кумів первачок, чи привезені з Америки запаси (щоб не отруїтись). Годі говорити, що хтось з них буде купувати речі в Україні.

Тому не варто чекати шалених прибутків від таких туристів. А ті 5-10 відс. підприємців, які справді витрачають гроші, погоди не зроблять. Тому і будемо тішити себе мітичними мільйонами від потоку туристів, тепер вже – з США. Але, на мій погляд, Україна не настільки багата країна, щоб відмовлятися від стабільних 8-10 мільйонів доларів від віз американцям, які забезпечували фінансову підтримку МЗС без засягання до державного бюджету, який так нелегко дається Україні.

Іван Вовченко,
Нью-Йорк

Етика – єдина для всіх

Зі сумом мушу ствердити, що Олег Гірник засуджує „Християнську етику“ для шкільних дітей в Україні як католицький напрям і відразу передбачає неохоту батьків інших віровизнань вчити своїх дітей. Знаючи о. Любомира Гузара, провідника УГКЦ, який прямує до екуменізації усіх релігій в Україні, важко в це повірити. Етика є одна для всіх віровизнань.

Стефанія Пришляк,
Бафало, Н. Й.

Від редакції: Священик о. Олег Гірник з Хорватії в статті „Віра приносить справжню свободу“ („Свобода“, ч. 27) писав: „В багатьох школах, особливо у західних регіонах України, почали вже викладати предмет, який називається „Християнська етика“. Програму цього предмету розробляв відділ катехизації УГКЦ. Але ця програма має низку недоліків.

Одним з них є те, що програма обмежується лише християнством, зокрема його католицькою формою. Це значить, що представники інших конфесій, не кажучи про представників інших релігій, не будуть допускати своїх дітей на цей предмет. Кориснішим буде запровадження єдиного предмету під назвою „Релігійна культура“, який би мав охопити всі основні монотеїстичні релігії, а найперше т. з. релігії Аврамової традиції (юдаїзм, християнство, іслам). Ми живемо у плюралістичному світі, де переплітаються різні традиції, різні релігії. Це вимагає виховання в дітях, починаючи вже з шкільної лави, навичок культури діалогу, передусім релігійного“.

Отже, о. Олег Гірник теж вважає етику єдиною для всіх релігій і пропонує вивчати засади всіх віровизнань, що є в Україні.

Читати – модно!

У чому полягає рівень культури окремої нації? Мабуть, попри інші речі, що мають прямий стосунок до культури – це ще відвідування бібліотек. В Америці, зокрема у Нью-Йорку, є безліч бібліотек, в яких один відділ завжди до послуг для різних етнічних груп – як виявилось, і для українців. Днями я отримав електронного листа з Бруклінської публічної бібліотеки від заступника голови відділу чужоземної літератури Алли Макеевої про те, що через брак відвідувачів українська колекція погано почне ліквідуватись. А першим кроком на цьому шляху стане ліквідація видань 1950-60-их років, виданих, переважно, українською діаспорою. До слова, нові видання з України все-таки закуповуються і оновлення українських книжкових фондів все-таки відбувається.

А. Макеева надіслала увесь список книжок, яких позбуватиметься її відділ. Оскільки усі запропоновані видання є у бібліотеці Наукового Товариства ім. Шевченка, то довелося докласти немалих зусиль, щоб хтось з українських організацій прийняв ці книги на збереження. Такою організацією виявилась бібліотека у Стемфорді та її керівник Люба Волинець. Однак, справа залишається актуальною і відкритою, як пояснює А. Макеева, внаслідок того, що українська колекція залишається поза увагою читачів, відповідно фонди на придбання нових українських видань також зменшуються і цілком природ-

но, що українська колекція, порівняно з російською чи польською, не кажучи уже про китайську, виглядатиме вельми непривабливою.

Скажімо, у Брукліні налічується 20 філій Бруклінської публічної бібліотеки, в яких присутні або можуть бути колекції українських книжок. Уся біда у тому, що немає українського читача, – ніхто, або майже ніхто не відвідує бібліотек. Протягом тривалого часу в тій же Бруклінській бібліотеці існує також програма літературних читань, на яку запрошуються письменники, зокрема з Центральної та Східної Європи. І знову та ж сама картина: переважно це російські та польські письменники. Чому немає серед них українських? Відповідь банальна: немає українських слухачів.

Сьогодні, коли в Європі, до прикладу – в Італії та Польщі, стартують масові громадські акції під гаслом „Читати – модно“, головним чином, щоб повернути людей до відвідування книгарень і заохотити їх купувати книжки, то, може, і серед українського Нью-Йорку варто проголосити таке гасло і у такий спосіб заохотити людей відвідувати бібліотеки і брати книжки для читання. Мабуть, коли такі зрушення відбудуться, то американські бібліотеки не ліквідуватимуть наші колекції, а ми зможемо вповні впевнено говорити про свою європейськість і уважати себе нацією культури.

Василь Махно,
Нью-Йорк

Чи не забагато партій в Україні?

Повідомлення Міністерства юстиції України про те, що на 1 червня в Україні було 127 зареєстрованих політичних партій („Свобода“, 17 травня) є дуже хвилюючим для розсудливих українців. Оскільки адміністративно-територіальний устрій України включає 27 одиниць, виходить пересічно 4.7 партії на кожну адміністративно-територіальну одиницю. Відносно до 47.5 млн. населення України припадає одна партія на кожних 373,200 осіб.

Припускаючи, що приблизно половина населення є в віці голосуючих, в Україні є одна партія на 186,600 виборців. Це вже не демо-

кратія, а анархія, бо справді важко уявити стільки важливих ідеологічно-догматичних різниць відносно суспільно-політичного устрою держави. Тут уже не державницький підхід, а розфрагментована партійщина, що нагадує вислів: „Отаманів нам не треба, отаманом буду я“. Це спосіб думання, що, безумовно, веде до міжусобиць, так притаманних нам протягом нашої історії, почавши від княжої доби через гетьманщину і, як виглядає, до сучасності.

Лев Мельник,
Сінсінаті, Огайо

Збираю українські казки

Уже декілька років я працюю над докторською дисертацією за темою українських народних казок. За порадою завідувача відділу фолклористики Інституту мовознавства, фолклористики і етнології ім. М. Рильського АН України Миколи Дмитренка, збираю тексти казок в українських громадах різних країн світу.

Будь ласка, надішліть мені укра-

їнські народні казки, де згадуються рослини і тварини, бажано зі збереженням мовних особливостей, з поясненням маловідомих слів. Прошу зазначити прізвище і адресу оповідача. Моя адреса: вул. Мічуріна, 24, кв. 64, Сміла, Черкаської обл., 20700 Ukraine

Любов Дяченко-Лисенко,
Сміла, Черкаська обл.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Александра-Анна Пікас, доня Александра і Гетер Пікасів з Сілвер Спрінг, Мериленд, нова членка 55-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечила бабуня Надія Патер-Пікас.

Роксана-Марія Бойчук, доня Каліни і Юрія Бойчуків, з Есекс-Фелс Н. Дж., нова членка 325-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечила бабуня Лариса Р. Пацук.

У першу річницю відходу у вічність св. п. Василя Пастушка

14 липня 2004 року блискавкою рознеслась болочка вістка, що відійшов на 78-му році життя заслужений союзний і суспільно-громадський діяч св. п. Василь Пастушок.

Покійний, незважаючи на те, що був власником відомого великого підприємства, присвячував дуже багато часу для УНСоюзу, будучи головою 231-го Відділу в Честері, Па. А доказом посвяти служить те, що за 20 років, працюючи членом Головного уряду, він приєднав до УНСоюзу 830 нових членів, забезпечених на мільйони доларів. За віддану союзну працю під час конвенції УНСоюзу Василь Пастушок був двічі обраний головним радним (8 років), 3 рази – членом Контрольної комісії (12 років). Також він належав до почесних членів Головного уряду УНСоюзу. За успішну і взірцеву працю Екзекутива УНСоюзу багато разів відзначала Василя Пастушка подяками-нагородами, і про це були повідомлення з фотографіями на перших сторінках „Свободи” і „Українського тижневика”.

Василь Пастушок був почесним членом Окружного комітету Філадельфійської округи, яка, завдяки придбаним ним сотням нових членів, була роками першуним між округами УНСоюзу США й Канади. Василь Пастушок був одним з найактивніших членів Українсько-американського народного дому в Честері, де також 25 років очолював місцевий Відділ УККА. Упродовж 35 років він провадив січневі святкування Української незалежності в історичному судовому будинку Честеру.

Василь Пастушок був надзвичайно гордий із свого українського

Св. п. Василь Пастушок

походження і тому, поза союзною і громадською працею, також присвятив багато часу для Української Православної Церкви в Америці, і за це удостоївся Грамоти-благословення від покійного Патріарха УПЦ Мстислава.

Покійний залишив у глибокому смутку улюблену дружину Теодозію, з якою прожив 56 років, синів Василя з дружиною Елен, Александра з дружиною Кейті і дочку Лідію з чоловіком Брасном та шістьох внуків – Даню, Джонатана, Джону, Дерека, Лесю і Данієла, та двох братів – Григорія і Михайла, а також велику союзну родину Філадельфійської округи.

Пам'ять про Покійного Василя Пастушка залишиться назавжди.

Стефан Гавриш

Як УНСоюз, живім сто літ!
Бо ми – його найкращий цвіт!

Опісля Ольга Марущак розповіла низку гуморесок з різних джерел. На закінчення д-р О. Серафін по-

дякував усім виконавцям за їхній вклад у програму, присутнім – за участь та запросив усіх до спільної знимки.

Зенон Василькевич

Літня зустріч активу УНСоюзу

ДІТРОЙТ, Миш. – Згідно з традицією минулих років, цьогорічна зустріч активу Дітройтської округи УНСоюзу відбулася у суботу, 16 липня, на оселі „Діброва”. Фактом є, що такі зустрічі, як ця, дуже ефективні для співпраці членства тому, що у програмі є як і офіційна, так і розвагова частини. Шкода лише, що цього року у часі поїздки на оселю „Діброва” (біля 45 миль) були сильні бурі і громи. Все ж таки майже 30 осіб зуміли прибути.

Літню зустріч відкрив голова Округи д-р Олександр Серафін і запросив до полуденку. Після того була офіційна частина, у якій голова найперше подав перегляд праці Округи та просив присутніх прикласти більше зусиль для приєднання нових членів.

У далішій частині він запросив до слова д-ра Олега Лебедовича, лікаря-психіатра, котрий говорив про свою недавню поїздку в Україну, до Києва, де працював добровільно у своїй професії. На його думку, в Україні добре працює ділянка медичної опіки, однак помітно брак медичного знаряддя та лікарств, які там дуже дорогі. Сам Київ дуже гарний, однак, на жаль, в Україні є багато безробітних, і через те хворі не можуть собі дозволити на дорогі ліки, яких бракує навіть у шпиталях. Через це пацієнти мусять не раз довше перебувати у шпиталі під опікою лікарів і медсестер. У загальному, медична опіка добра, люди часто дають собі раду природними рослинними ліками, на які не потребують витратити багато грошей. Усі інші ділянки є подібні, як в інших країнах. Під час подорожі побував у Москві і побачив, що населення Росії набагато бідніше і економічна ситуація в країні набагато складніша. Його доповідь була дуже цікава, і опісля присутні ставили йому запитання.

Після доповіді була розвагова частина. Запрошена Ніна Василькевич читала декілька своїх поезій. Одну з них присвятила УНСоюзові:

Скажу вам, щиро, любі друзі,
Що добре бути в УНСоюзі,
Збиратись влітку на „Діброві”,
Допоки ще живі-здорові.
Приємно вже сьогодні знати,
Що наші діти будуть мати,
Коли вже попрощають нас
І прийде їм для спадку час.
То ж будьмо і спокійні, й раді,
Що ми ще служимо громаді.

Літня зустріч активу Дітройтської округи УНСоюзу.
У першому ряді сидить (третій зліва) голова Округи д-р Олександр Серафін.

3 РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Варто посприяти „Роеві”

Пасічництво з давніх давен посідало чільне місце серед українських народних промислів, бо було і корисним, і приємним заняттям.

Нещодавно у Львові мені випала нагода познайомитися з надзвичайно яскравою особистістю – правдивим пасічником Миколою Грибком. Він дуже цікаво розповів про своє захоплення, про те, що належить до Львівського товариства „Рій” – відновленого товариства пасічників з 80-літньою історією. За особливий бжоларський ентузіазм друзі величають його Головним пасічником Львова.

Пан Микола і його колеги з товариства пошукують за будь-якими матеріалами, які стосуються всіх аспектів бджільництва, аж до збуту готового продукту – меду,

від аматорського до промислового рівня. Рівночасно їх цікавлять історичні джерела організованої діяльності пасічників України та Львівщини, тому п. Микола від імені „Рою” звернувся з величезним проханням допомогти їхньому товариству у пошуку усіх цих матеріалів.

Мене тішить кожна добра новина, яка надходить з України, а я в свою чергу радо ділюся з тими людьми, які можуть допомогти і словом, і ділом.

Зацікавлених телефонувати на число (011) 380-322-38-02-60 до Миколи Грибка у Львові, або до Оксани Сновидович (908) 454-4413 (після 8 вечора) в США. Наперед дякую за увагу.

Оксана Сновидович-Мазяр,
Філіпсбург, Н. Дж

ХОЧ ЛИСТ І ПРИВАТНИЙ

Живемо з надією на краще

Усі ми тепер маємо надію на краще життя. Але як багато ще треба зробити для цього! Змінилася влада, то дуже добре, але ж ще так мало часу пройшло, щоб все стало на свої місця, щоб покращала доля народу. Немає одностайності в депутатів. Багато депутатів придбали підприємства для своїх рідних: жінок, дітей, кумів. У нас в Золотоноші горілчану фабрику має внучка Л. Кучми. А що можуть зробити В. Ющенко і Ю. Тимошенко, якщо їм не будуть допомагати? Вони дуже старуються зробити для народу України краще життя, але їм ставлять „палиці в колеса”. То зговір за газ, тепер – цукор. Ціни різко підвищилися на продукти, на м'ясо, сало, молоко,

яйця, хліб і хлібобулочні вироби, і не можуть знайти винуватих в цім ділі. Правда, спасибі їм, що підвищили заробітну платню і нам пенсію, але ціни їй з'їдають і виходить, що пенсії вистачає тільки на харчування та заплатити за квартиру, а щоб щось купити ще, то немає й мови. Жінки приторговують городину, цигарками, їдуть на заробітки за кордон, бо тут немає їм роботи. Але ми надіємося на краще, бо народ виборів право жити заможніше.

Василь Гонза,
м. Золотоноша, Черкаська обл.

Листа переслав до „Свободи”
Михайло Семенець, Гемлін, Н. Й.

Липень: 175 листів до редакції

Літня пора не сприяє писанню листів до „Свободи”, але наші читачі усе ж не забувають про тижневик. **Д-р Осип Мороз** з Кергонксону, Н. Й., надіслав звернення учасників форуму науковців „Майбутнє науки – майбутнє України”, який відбувся в Києві 8 липня. У листі до Президента України, Верховної Ради і уряду учасники форуму пропонують укласти спільний договір держави і науки в ім'я перспектив суспільства.

Від д-ра Осипа Мороза надійшов також коментар д-ра Юрія Саснка з Києва на статтю „Гарячі думки”, яку д-р О. Мороз опублікував в американській пресі. У статті і коментарі мова йде про збереження ідентичності нації в умовах глобалізації, ефективність керівництва, обмеження нового уряду в часі та інші сучасні проблеми оновлюваної України.

Євген Стахів з Нью-Джерсі переслав копію свого інтерв'ю „Не повинно бути однопартійності, бо це – гітлеризм, сталінізм і український націоналізм”, яке він дав київській газеті „День” в липні ц. р.

З Києва **Павло Дорожинський** написав про зустріч членів ОУН з народним депутатом Володимиром Бондаренком, який поділився думками про оновлення України.

Вірш Єфросинії Бережної „Нас багато! Нас не подолати!” прислав **Олександр Кобаса** з Віліямстону, Н. Дж. Дякуємо!

Надійшло два уточнення до опублікованих матеріалів. **Роман Воробець** пише, що згаданий в перекладеній з „Нового дзєнніка” статті „Польська газета про „Цвинтар орлят” (ч. 28) польський кардинал Гльонд таки переслідував українців. **Ірина Козак** відгукнулася на статтю „Зустріч з зв'язковою Романа Шухевича” (ч. 26) уточненням: слід писати „Ірина Козак, член Президії Середовища УГВР”.

Слава Б. з Кеносі, Вискансин, написала оповідання про шкільні роки в СРСР, коли дітей виховували в атеїстичному дусі, і вчителі контролювали, щоб діти не ходили до церкви. Проте маленька Маруся поділилася з вчителькою таємницею про те, що вона була в церкві, але вчителька не видала дівчинку.

Написали листи до редакції також **Степан Слота** з Коледж Парку, Мериленд, який відстоює чистоту української мови, і **Ярослав Матлага**, який відбуває 30-річне ув'язнення на Флориді і ображається на свою рідню, яка за 8 років зовсім про нього забула.

Про барви прапора України

З великим зацікавленням прочитав у „Свободі” з 8 липня добре написану і містку статтю Марії Климчак про о. Андрія-Агапія Гончаренка. Привернув мою увагу один уступ статті, в якому подається розташування чи порядок барв українського національного прапора. Ця справа не так давно обговорювалася на сторінках „Свободи”. Одна сторона з пристрастю твердила, що після проголошення Незалежності Української держави у 1918 році був прийнятий закон, який визначав, що українським національним прапором є два кольори – жовтий і синій, за таким порядком: горішня частина полотна жовта, долішня – синя. Друга сторона твердить, що навпаки. У зв'язку з цим варто навести слова о. Андрія Гончаренка, які він висловив під час зустрічі з приятелями, коли вибухла Перша світова війна в 1914 році. Андрій Гончаренко надіявся, що війна принесе Україні свободу і він повернеться додому. Ось що сказав о. А. Гончаренко своїм приятелям: „Тепер вже втру, поки не буде мій народ вільний. Може, мос тіло старе, однак дух молодий. В нашій краї будемо хазяйнувати по-своєму, та й в церкві будемо співати по-українськи. Московський прапор скинем, а на його місце поставим жовто-блакитний”.

У „Свободі” також точилася дискусія довкола місця проголошення Незалежності Української держави в січні 1918 року Президентом Михайлом Грушевським. І тут також розбіжності: одні твердять, що ця подія відбулася на Софійській площі, інші ж стоять на тому, що проголошення відбулося в будинку Центральної Ради – сьогодні Будинок учителя.

Свого часу прочитав надзвичайно цікаві і талановито написані спогади свідків і учасників визвольних Змагань і занотував деякі уступи. Ось перший з них із

книжки Степана Самійленка „Дні слави” (спогади полковника української армії, УВАН, США, 1958 рік): „Увесь січень був насичений подіями, але окремі дні яскраво постають у пам'яті. Пригадую день 22 січня, пригадую урочистий настрій людності, тисячні натовпи на Софійській площі і в прилеглих вулицях. Я мав змогу бути присутнім тільки на частині урочистостей, бо наші панцерники мали охороняти вулиці коло Софійської площі, щоб запобігти будь-яким провокаційним виступам. Кілька разів я вилазив з панцерника і бігав на площу. Чув уривки з промови М. Грушевського, чув урочистий Молебень і захоплені з тисяч уст „Слава Україні!”. Автор цього спогаду також згадує, що вояків УНР називали „жовтоблакитниками”.

Другий автор спогадів, М. Дорошенко („Стежками Холодноярськими”. Спогади 1918–1923 рр. Філадельфія, 1973 рік) був одним з учасників партизанських дій, які продовжували боротьбу за незалежність України ще довго після поразки регулярного українського війська. Частина цього війська опинилася у свого „союзника” Польщі – за дротами. З боєм у серці і сумом М. Дорошенко пише: „Заперечують Україні право бути вільною державою, ціла Європа, навіть увесь світ мов би змовився проти нас”. В іншому місці цього ж автора: „Денікінських реставраторів старої монархічної Росії били з усіх боків, били під прапорами червоними большевиків, били під жовто-блакитними Самостійної України, били під прапорами чорними Махна”. Ще в іншому місці, коли побратими хоронили партизана-самостійника: „Жовто-блакитний прапор схилився над могилою. В могилу тихо спускали домовину”.

Володимир Колюбінський,
Фініксвил, Па

Цей фільм буде першим

„Здобути, або не бути!” – це робоча назва фільму, який шойно розпочав свої перші кроки на шляху до екрану. Це, власне, біографічна повість про великого сина України, командувача УПА „Північ” Дмитра Клячківського – Кліма Савура. Ідея створення цього фільму, точніше – проєкту „Герої України”, народилася на Майдані, в дні Помаранчевої революції під час моєї розмови з депутатом Верховної Ради від Рівненської області Василем Червонієм.

Ми остаточно узгіднили, що фільмування вестиметься на батьківщині УПА – Рівненщині. Більше того, в Костополі, на місці колишньої радянської військової частини, нова влада обіцяє створити матеріально-технічну базу кіностудії „Заграва”, яка створюватиме фільми виключно про героїку України.

Йдеться про створення циклу художніх та документальних фільмів про визначних провідників нації та головні віхи нашої істо-

рії. Першим фільмом має стати „Клім Савур”. Сценарій готують письменник Анатолій Дацків (Рівне) та професор Петро Сорока (Тернопіль). Пролог і епілог виконає колишній командувач УПА Василь Кук (Київ). Консультантом фільму буде голова СКУ Аскольд Лозинський. Головний режисер – Петро Ващик. В зйомках будуть задіяні актори місцевих театрів (Львів, Тернопіль, Хмельницький, Івано-Франківськ, Луцьк, Рівне).

Найголовніше – кошти. Студія „Заграва” звертається до громадських організацій, кредитових спілок, церковних громад, до всіх українців: віддамо героям данину нашої любові.

Наша адреса: Studio „Zahrava”, 7060 E. Parkview Dr., Parma OH 44134. Тел: (440) 885-2272 або 532-9417. Електронна пошта: kozakpetro@yahoo.com

Петро Ващик,
режисер студії
Клівленд, Огайо

Не даймо похитнути авторитет України

Хто знає українську історію – а наші читачі, поза всіма сумнівами, знають її – того не здивує, що ми сьогодні порушуємо старе, як світ, питання „п'ятої колони“ або „троянського коня“. На жаль, це питання залишається актуальним – пригляньмося хоч би до спроб Москви захитати основи незалежної Української держави, економічно знесилити її, обплутати політичною павутиною у формі євроазійщини чи Єдиного економічного простору. Росія, котра довго жила мітом „старшого брата“, ніяк не може погодитися з втратою України, звідки звикла поповнювати свої людські ресурси, інтелектуальні і духовні сили. Замість зайнятися порядком у власній хаті, Москва дозволяє собі майже відверто втручатися у внутрішні справи України, про що неспростовно засвідчили минулорічні президентські вибори. Однак, відверті акції все ж не такі небезпечні, як приховані, таємні. А найнебезпечніші – ті з них, котрі для Росії найвигідніше здійснювати українськими руками.

На нашу думку, таким таємним антиукраїнським проєктом є діяльність в українській столиці так званої Міжнародної академії управління персоналом (МАУП), зокрема її пресових видань – журналу „Персонал“ і тижневика „Персона-Плюс“. Впадають у вічі два головні аспекти цієї діяльності – антизахідний, передусім антиамериканський, і антисемітський. Властиво, три, бо антизахідництво тут означає проросійство, хоч цей третій аспект залишається

ся вміло ненаголошеним. Для наївних читачів наголошується український патріотизм, але тільки поза європейським вибором.

Зате в антисемітизмі ця „академія“ не поступається сумновідомому чорносотенництву в Росії періоду між революціями 1905 і 1917 років. Такі заподливість і безсоромність в розпалюванні міжетнічної ворожнечі в Україні можуть мати лише одну ціль – компромітацію незалежної Української держави і українства взагалі в очах світової громадськості, ізолювання України від європейського демократичного співтовариства, тобто це та кайнова робота, результати якої вигідні Росії.

Більшість публікацій „Персоналу“ і „Персона-Плюс“ не заслуговують на увагу серйозного читача, саме тому ці органи змушені набивати собі ціну і вдаватися до таких ефектних жанрів, як „звернення“ до чільних провідників держави.

Одне з таких цьогорічних звернень мало назву „Припинити злочинні дії організованого єврейства“. Подібний лист в січні ц. р. опублікувала в Росії газета „Православная Русь“ за підписами 19 парламентаріїв і 500 інших осіб. Нам, українцям Америки, котрі почали своє організоване життя, щойно ступивши на цей континент, дивно й образливо читати про намагання „патріотичної академії“ відмовити євреям на організоване життя в Україні. Ще дивніше – звинувачення на адресу євреїв у „зубожінні всього українського народу“ і в тому,

що серед українських євреїв є багаті люди. Тим часом несправедливі багаті з-поміж українців, подібні до Лазаренка чи Медведчука, чи до „сімейки“ Кучми, яких в Україні є тисячі, у „зверненні“ не згадуються й словом.

І зовсім не є випадком, що текст цього „історично-історичного“ документу старанно обминає ті кричущі факти, що за роки незалежності стратегічними об'єктами України, зокрема у промисловості та інформаційній сфері, заволодів російський капітал; що понад 300 мільярдів доларів партійних грошей, які з розпадом СССР враз кудись щезли, працюють сьогодні проти всіх колишніх советських, тепер незалежних республік, але передусім – проти української незалежності.

Нова українська влада, заклопотана вирішенням складних економічних проблем, покищо неспроможна реагувати на кожний прояв фобії, а політична еліта, поділена на понад сто партій, ще не настільки зріла і цілеспрямована, щоб твердо стояти в обороні демократичних цінностей. Якраз цими обставинами вміло користуються такі „наукові центри“, як МАУП, намагаючись створити в громаді конфлікт і задіяти в ньому людей з примітивним, печерним світоглядом. Тому сподіваємося, що вміщений нижче липневий лист групи українських інтелектуалів зверне на себе увагу офіційних чинників в Україні і всіх громадсько-політичних кіл, котрі усвідомлюють свою відповідальність за майбутнє незалежної Української держави.

Редакція „Свободи“

„Проти ксенофобії, за європейську Україну“

Заява українських інтелектуалів - липень 2005р.

Упродовж декількох місяців після постання нової влади, яка задекларувала демократичні європейські цінності, українське суспільство спостерігало – на жаль, здебільшого мовчки, – як порівняно невелика група маргіналів, переважно пов'язаних з Міжрегіональною академією управління персоналом й асоційованими з нею структурами, під прикриттям псевдопатріотичної риторики намагалася ствердити в очах світу, здавалося б, давно розвінчаний стереотип України як заповідника ксенофобії.

Виступаючи на Майдані в день своєї інавгурації, Президент В. Ющенко проголосив, що громадян України не вдається розділити ні мовами, якими ми розмовляємо, ні вірами, які ми сповідуємо, ні політичними поглядами, які ми обираємо. Це запевнення дає нам підставу гостро наполягати, щоб держава негативно реагувала на всі прояви національної, релігійної і расової нетерпимості. Байдужість держави до антисемітизму й інших проявів нетерпимості на національному ґрунті перешкоджають формуванню української політичної нації, тобто спільноти всіх громадян України незалежно від їхньої етнічної приналежності.

Піком дедалі потужнішої антисемітської кампанії, веденої під струхлявленим кагебістським прапором „антисемітизму“, стало ганебне звернення до Президента України, Голови Верховної Ради і Голови Верховного суду, в якому керівники МАУП і ще деяких буцімто патріотичних організацій, двоє народних депутатів України, а також близько сотні „науковців, громадських і політичних діячів“ вимагають „припинити злочинні дії організованого єврейства в Україні“, послуговуючись фразеологією й аргументами, які, на наш погляд, вочевидь суперечать нормам Конституції і чинного законодавства й беззаперечно заслуговують на осуд з боку кожного, хто вважає себе свідомим і відповідальним громадянином своєї країни.

На жаль, ані жодна з „гілок“ державної влади, ані впливові засоби масової інформації, ані загальнонаціональні громадські організації, ані, нарешті, широка громадськість, – майже ніхто з них і майже ніхто з нас не визнав за потрібне вчасно дати чітку оцінку і жорстку відсіч цій людиноненависницькій і, зрештою, антиукраїнській істерії. Відтак аналогічних звернень побільшало, аж поки на початку червня МАУП влаштувала у Києві „ІV всесвітню кон-

ференцію“ на тему „Діалог цивілізацій: сіонізм – найбільша загроза світовій цивілізації“, що її тональність та ухвали змусили відповідального працівника секретаріату Президента України нарешті згадати про „міжнародний імідж“ України, засудити „підтримку проявів антисемітизму“ й відмежуватися від ксенофобної позиції МАУП, оскільки вона суперечить політиці української держави.

Водночас мусимо визнати, що українське суспільство, а надто українська освічена кляса досі не спромоглися навіть на такий декларативний жест. Така байдужість уже дається взнаки, прямо перешкоджаючи творенню української політичної нації та реальному рухові України в бік демократичних європейських цінностей, затримуючи нас в євразійському політичному й цивілізаційному просторі (антизахідницькі гасла відверто обстоює створена нещодавно на базі МАУП Українська консервативна партія).

Коріння проблеми – не в існуванні МАУП або в заявах і діях тих чи тих ксенофобів, а в

Мирослав Попович – академік Національної Академії наук України, директор Інституту філософії ім. НАН України

Наталія Яковенко – доктор історичних наук, **Станіслав Кульчицький** – доктор історичних наук, заступник директора Інституту історії України НАН України

Олександр Майборода – завідувач відділу етнополітології Інституту політичних і етнонаціональних досліджень НАН України

Юрій Шаповал – доктор історичних наук

Микола Рябчук – політолог

Михайло Димид – митрофорний протопресвітер УГКЦ, доктор Східного церковного права, директор Інституту церковного права Українського Католицького університету, голова Українського Богословського наукового товариства

Жанна Ковба – кандидат історичних наук, доцент Національного технічного університету України

Андрій Мокроусов – відповідальний редактор, часопис „Критика“

Мирослав Мариневич – директор Інституту релігії та суспільства Українського Католицького університету

Максим Стріха – доктор математичних наук, письменник

нашій невідпорності до відвертого зла, в нашій неготовності спитати в політиків, яким ми дозволили стояти поруч із собою на революційній вулиці: чи довго вони ще носитимуть тавро почесних професорів і директорів маупівських інститутів і виступатимуть на тамтешніх збіговиськах разом з вітчизняними напівфашистами-напівчекістами й імпортованими куклуksкланівцями?

Маємо ми запитання й до високих державних урядовців: на чії кошти проводяться в Україні масштабні антисемітські кампанії? Чи не діє у нас „п'ята колона“, яка бажає перенести на нашу територію чужі етнополітичні конфлікти?

Українське суспільство поліетнічне і поліконфесійне. Це ознака його сили, а не слабкості, тому що розширює можливості економічних і соціально-культурних контактів з багатьма країнами світу. Але якщо ми всі – і держава, і суспільство – будемо толерантні або байдуже ставитися до проявів відвертої ксенофобії, то ця особливість стане не перевагою, а вадою.

Ці міркування спонукають нас, українських інтелектуалів, незалежно від наших політичних поглядів, об'єднатися, щоб сказати наше „ні“ ксенофобії й „так“ – цивілізованій європейській демократичній перспективі України.

Вахтанг Кіпіані – журналіст

Ірина Сергєєва – завідувач відділу фонду юдаїки Інституту рукопису Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського

Олесь Пограничний – журналіст, секретар Українсько-Польського медіа-товариства.

Андрій Павлишин – заступник головного редактора „Львівської газети“

Оксана Форостина – журналістка, „Львівська газета“

Святослав Сурма – головний редактор видавництва „КОЛО“

Юлія Тищенко – керівник програм розвитку громадянського суспільства Українського незалежного центру політичних досліджень

Наталія Непийвода – головний редактор газети „Форум націй“

Тетяна Хорунжа – історик, Конгрес національних громад України

Євген Захаров – Харківська правозахисна група **Віктор Лисицький** – колишній Урядовий секретар Кабінету міністрів України

Петро Й. Потічний – професор Макмастерського університету (Гамільтон, Онтаріо, Канада)

Неллі Корнієнко – доктор мистецтвознавства, член-кореспондент Академії мистецтв України

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Школа українознавства: для чого і як?

Вчителі Школи українознавства ім. Елеонори Рузвельт

Закінчився ще один навчальний рік в Школах українознавства Америки. Багато з цих шкіл мають за собою понад 50-річний досвід, вагомі здобутки, гарних і славних випускників... Наша школа українознавства ім. Елеонори Рузвельт працює всього три роки. Організували її вчителі та батьки з ідеєю якісно нового підходу до навчання з вивченням і аналізом досвіду шкіл в США та Україні, з врахуванням особливостей праці з дітьми, більшість яких народилася поза Україною, але в родинях, де розмовна мова – українська. Майже всі учні плинно розмовляють нею та розуміють її, а ось написати, прочитати, переказати прочитане – це вже важче. Тут є

кілька причин: спілкуються в родині на побутовому рівні, не читають українських книжок, не дивляться фільмів, серед ровесників вживають англійську... А ще – загальні наслідки методики американських публічних шкіл, де рівень викладання і обсяг пропонованого матеріалу значно поступається „навантаженню” школяра в Україні.

Проте зміни в політичному світі, „відкриття” України, збільшення інформаційних даних, повернення родин до Батьківщини, більші можливості отримання праці для тих, хто володіє українською мовою – ось ті чинники, які зумовили глибшу зацікавленість батьків школами українознавства. Ось ті чинники, які впли-

нули на те, що в нашій школі розроблена ступенева методика вивчення з використанням підручників з України. Включно до 7-ої класи вживаємо тільки книги, зошити, посібники, видрукувані в Україні.

Педагоги відразу відзначають різницю між рівнем знань учнів з нашої школи і учнів, що прийшли до нас з інших шкіл. Як правило, „наші” вміють добре читати, переказувати текст, пишуть чітко і охайно. Прищеплюємо учням і вміння висловлюватися, вияснити свої думки, формулювати їх і переконувати слухача. На думку самих учнів „в нашій школі треба вчитись”. Таке твердження сприймаємо як ознаку досягнень – хочемо, щоб

учні отримували радість від праці над лекціями, від пізнання нового...

Добрий результат дає і організація шкільних свят: конкурсу на краще читання, деклямацію, хоровий спів, шевченківські роковини, свято української родини. Тут треба віддати належне нашому ентузіастичному хормайстрові Галині Фернгош, але й батьки охоче підтримують такі імпрези.

Кожен педагог випробував і використовує свої улюблені методи праці. Вивчаючи літери і склади, першокласники співають їх – це винахід Мар'яни Кіць. Методист з багаторічним стажем Любов Дяків „завантажує” своїх індивідуальних заняттями, за якими учні не мають часу „голову підняти” – і тим самим має й сама більше часу на індивідуальну працю з кожним підопічним. Ольга Остропальченко практикує нагороди за старанність і добрі відповіді протягом лекцій, Ольга Горохівська мобілізує прагнення оволодіти мовою, готуючи вистави, веселі сценки, які учні з надхненням показують всій школі. З 5-ої класи запроваджуємо вивчення історії княжих часів, що є ще однією можливістю під керівництвом педагога вправлятися в читання. Учні 6-ої класи мають, крім історії, лекції з музики, а на наступний рік матимуть ще й предмет „Культура України”, що стане можливим, бо готуємо 4 комплекти посібників з вивчення української культури, збірники текстів і ілюстрацій про традиції, образотворче та театральне мистецтво, музичні досягнення як професійних, так і народних мистців, архітектуру, інформації про науковців, спортсменів, словом, все те, що складає гордість за українську націю. Адже, щоб зацікавити дітей, мусимо їх зачарувати нашими досягненнями, продемонструвати силу нації, розповідати про те, що є здобутками українців, багатством... Власне, в цій ділянці не можемо використати складні і перевантажені, як для наших учнів, підручники з України, але хочемо мати такі книги, з такими ілюстраціями, які будили в серцях любов до української землі. Тут маємо цікаві методи, знахідки педагогів Лесі Білінської, Оксани Гавдяк, Івана Шепетька, з яких кожен не тільки працює з учнями, але й працює над особистим розвитком, тому в нашій школі традиційні перерви перетворились в інформативні 15-хвилини, де не тільки обговорюємо поточні шкільні справи, але й говоримо про новини мистецтва, літератури тощо.

Прагнучи мати ще вагоміші здобутки, плануємо на наступний рік модернізувати систему контактів з батьками, розглядаємо можливість мати 2 дні лекцій з обов'язковим вивченням засад образотворчого мистецтва і музичними заняттями, а не просто лекціями співу і гри на фортепіані за умовами студійних годин.

Звичайно, є й багато недопрацьовань, експерименти показують добрі і негативні сторони, вимагають змін і доповнень, а з цим – додаткової праці педагогів, шкільної управи. Слід уточнити, опрацювати методику викладання в садочковій і передшкільній групах, скласти комплекти лекцій з загального розвитку, підготувати посібники тощо. Але добрі результати вже виявляють себе, а це – найбільша нагорода для нас, тих, хто далеко від Батьківщини прагне працювати для її слави.

Катерина Немира,
директор Школи українознавства
ім. Елеонори Рузвельт,
Клівленд, Огайо

12 вересня регензбуржці зустрінуться на Союзівці

Зустріч колишніх учнів регензбурзької гімназії відбудеться 12 вересня на Союзівці. У програмі з'їзду виступатиме гість з України, автор 15 книжок поезій і прози, понад 3 тисяч статей і монументальної праці „Корона Данила Галицького” – Роман Пастух.

У понеділок, після обідньої пори, він зробить презентацію споминів з УПА „Крутими стежками до волі” регензбуржця Романа Маца, поділиться своїми думками щодо цієї теми і радо відповість на запитання. Увечері того ж дня Р. Пастух познайомить з'їзд зі своєю творчістю.

У вівторок, 13 вересня, відбудеться відправа у місцевій церкві, а відтак вже традиційне позування перед фотоапаратами, щоб цим залишити видимі сліди на майбутнє.

Увечері того ж дня – бенкет. Почнеться він з напоїв і закусок, а відтак гості у вечірніх строях, чоловіки можуть бути в козацьких шароварах, з шаблею чи без неї, перейдуть на обід, який приготує Андрій Соневицький. Для гостей будуть несподіванки, виступи талановитих членів з'їзду. Гостей на бенкет просимо вчасно зареєструватися у бюро Союзівки.

14 вересня – ділові розмови, а увечері – ватра. Наступного дня Андрій Соневицький обіцяє приготувати найсмачніші прощальні страви.

Управа з'їзду

Роман Пастух

Емігранти

Зайдами розсіяні по світу,
Наче в океані острови,
України сплакані діти,
І хоч загибай, а хоч – живи.
Рідного озороного неба
Вам ночами снілася блакить,
А тепер чужу любити треба,
Що пісенну душу студенить.
Хтось і зміг, а решта не уміли,
Бо вона – не карти на столі,
І щодня думки їх, ніби стріли,
Досягали отчої землі.
З мрією вернутися додому,
Як на власний стягнуться ґрунтень,
Відлітали в невід по одному,
Заробивши там собі кінець.
І лише таланитим бурлакам
Дарував Господь на небесі,
Кращий світ вони побачать заким,
Ще пройтися вдома по росі.
Від Росії і ген аж до Америк
Вас – як рідні, сестри і брати,
І нехай киплять вали істерик –
Нам своє потрібно берегти.
Тут чи там воно б не квітнувало
Лугом у маю до білих скронь,
Це для нас – мов креміль і кресало
Дарувати людству свій огонь.
Множмось у Тарасовому слові,
У Франковій плавмось боротьбі,
Щоб звести хороми веселкові
Не синам, а ще таки собі!

Роман Пастух

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Календар подій 2005р.

5 – 6 СЕРПНЯ – Мистецька виставка кераміки Диці Ганушевичкої.

5 – 7 СЕРПНЯ – Sports Jamboree Weekend.

6 СЕРПНЯ – Пополудневий концерт „Бараболі“ і кабаре Рона Когута з його групою. Забави – оркестри „Грім“ і „Буря“ у Веселці і на терасі.

7 СЕРПНЯ – День Союзу Українок і недільний концерт.

7 – 20 СЕРПНЯ – Український танцювальний табір.

12 СЕРПНЯ – „Tiki Bar“, вечірка, оркестра „Відлуння“ і Ольга Барабаш-Тургінева.

13 СЕРПНЯ – Вибір „Міс Союзівки“. Забава до звуків оркестри „Темпо“.

19 СЕРПНЯ – „Tiki Bar“, вечірка, Zuki & friend, год. 10-та веч.

19 – 20 СЕРПНЯ – Виставка картин родини Козаків.

20 СЕРПНЯ – Концерт танцюристів – учасників таборів. Забава до звуків оркестри „Фата Моргана“.

27 СЕРПНЯ – Весілля.

27 СЕРПНЯ – Забава.

Грає оркестра „Галичани“, год. 10-та веч.

2 – 5 ВЕРЕСНЯ – Святкування Дня Праці.

п'ятниця. 2 ВЕРЕСНЯ – „Tiki Bar“, вечірка, оркестра „Луна“, год. 10-та веч.

субота. 3 ВЕРЕСНЯ – „Tiki Bar“, вечірка, оркестра „Грім“, год. 2-га по пол.

– УСЦАК, тенісові змагання.
– Концерт з участю танцювального ансамблю „Каштан“ з Клівленду, Огайо, год. 8-ма веч.

– Забава, грають оркестри „Відлуння“ і „Фата Моргана“, год. 10-та веч.

неділя. 4 ВЕРЕСНЯ „Tiki Bar“, вечірка з участю Стефана Ставничого, год. 2-га по пол.

– Концерт з участю танцювального ансамблю „Каштан“ з Клівленду, Огайо, год. 1-ша по пол.
– Забава, грає оркестра „Фата Моргана“, год. 10-та веч.

9 – 11 ВЕРЕСНЯ – 3'їзд Зальцбургської гімназії.

11 – 15 ВЕРЕСНЯ – 3'їзд Регензбургської гімназії.

14 – 16 ВЕРЕСНЯ – 3'їзд Ляндсгудської гімназії.

17 ВЕРЕСНЯ – Lynee Richel Anniversary/Wedding Reception.

17 – 19 ВЕРЕСНЯ – 3'їзд Міттенвальдської гімназії.

21 – 23 ВЕРЕСНЯ – 3'їзд Байройтської гімназії.

22 – 24 ВЕРЕСНЯ – Засідання Головного Уряду УНС.

24 – 25 ВЕРЕСНЯ – Пласт, Курінна Рада: „Перші Стежі“ і „Чорноморські Хвилі“.

29 ВЕРЕСНЯ – 3 ЖОВТНЯ – Конвенція Українсько-Американських Ветеранів.

30 ВЕРЕСНЯ – 1 ЖОВТНЯ – Пласт, Курінна Рада куреня „Спартанки“.

30 ВЕРЕСНЯ – „Вікенд“ Карпатського Лещатарського Клубу. Загальні збори і бенкет.

2 ЖОВТНЯ – Спільний сніданок членок Союзу Українок Америки.

3 – 6 ЖОВТНЯ – Stamford Clergy Days.

8 ЖОВТНЯ – Весілля.

15 ЖОВТНЯ – Весілля.

22 ЖОВТНЯ – КПС – Рада.

28 – 30 ЖОВТНЯ – Дитяча костюмова забава з нагоди „Halloween“.

В Мюнхені відзначено 60-ліття УВУ

Зліва: д-р А. Погрібний, д-р І. Мигул, кардинал Ф. Веттер, д-р А. Кіна, д-р М. Шафовал.

МЮНХЕН, Німеччина. – 22 липня 2005 року Український Вільний Університет в Мюнхені, Німеччина, урочисто відзначив своє 60-ліття. Програма святкування складалася з трьох частин. Літургійна частина почалася Вечірнею, яку в присутності Мюнхенського Архієпископа кардинала Фрідріха Веттера та кардинала Лева Шевчика, відправлено в Мюнхенській українській катедрі Покрова Пресвятої Богородиці та св. апостола Андрія Первозваного. Служили отці: митрат д-р. Лотар Вальдмюллер, митрат В. Головач – парох, Євген Небесняк – ігумен монастиря о.о. Салезіян у Львові, Ю. Аввакумов – душпастир для російських греко-католиків в Мюнхені, Б. Пушкар та В. Війтович. Майже 400 осіб мали можливість почути прекрасний спів квартету, яким керував о. декан Любомир Федорак, крім нього, співали Андрій і Рената Несмачні та Мар'яна Джус.

З катедри усі перейшли до просторої парохіальної залі на академію, присвячену 60-літтю УВУ. Її відкрили скрипалька Наталя Райтель в супроводі піаністки Ірини Сурженко.

Д-р Гансюрген Досс, депутат німецького Федерального парламенту і директор Інституту соціального ринкового господарства в Україні при УВУ, привітавши гостей, прочитав деякі привіти з посеред тих численних, які наспіли з Німеччини та з-поза океану, передусім – від Апостольського Екзарха для українців-католиків у Німеччині і Скандинавії Владика Петра Крика, який не міг бути присутнім на святкуванні. Г. Досс – німець, але полюбив Україну всім своїм серцем, тому активно співпрацює з УВУ.

Ректор УВУ д-р Альберт Кіна виголосив святкове слово про діяльність УВУ. Мюнхен є третім осідком УВУ, після Відня та Праги, і протягом усієї своєї історії завжди стояв на засадах поширення науки в дусі свободи та ознайомлення світу з Україною. Ректор згадав фінансову скруту, в якій з різних причин УВУ тепер опинився, що певною мірою загрожують його існуванню. Важливим є зараз, щоб Україна, після

Помаранчевої революції, зрозуміла вагомість УВУ для її дальшого євроорозвитку.

Центральним моментом відзначення 60-ліття УВУ в Мюнхені було вручення Грамоти Почесного докторату з філософії Архієпископові Мюнхену кардиналові Фрідріху Веттерові. Професор УВУ, д-р Микола Шафовал представив життєвий та науковий шлях кардинала, після чого попросив ректора та інших членів Сенату УВУ – декана Факультету державних та економічних наук д-ра Івана Мигула та декана Факультету україністичних наук Анатолія Погрібного вручити Докторський диплом Ф. Веттерові. Кардинал з великим задоволенням прийняв диплом і подякував за честь, якою його вшанували. Дуже зворушливим моментом було, коли діти в українському вбранні вийшли на сцену та подарували кардиналові букет квітів. А студенти УВУ подарували кардиналові графічний твір Богдана Сороки із зображенням дрогобицького собору.

Після відспівання традиційного „Гаудеамус ігітур“ всі вийшли на зелений лужок біля катедри, де під чотирьома великими шатрами членки місцевої Організації Українських Жінок приготували перекуску. Панував радісний, справді святковий настрій.

о. д-р Євген Небесняк

Від редакції: Користуючись нагодою, поздоровляємо о. Євгена Небесняка, нашого постійного автора, з захистом докторської дисертації в УВУ, який відбувся 22 липня. Його наукова праця мала важливу тему – вивчення християнських чеснот Митрополита Андрія Шептицького. Отець Євген народився в Англії, середню освіту здобув в Українській Папській Малій семінарії в Римі, вступив до Чину оо. Салезіян, став директором згаданої Малої семінарії, відтак переїхав до Львова, щоб працювати серед української молоді. Бажаємо йому великих успіхів в його дальшій науковій праці та у виховній діяльності серед молоді.

Вручено вітання українській громаді

ЮНІОН, Н. Дж. – 26 липня на засіданні міської ради, при повній залі присутніх, відбулась церемонія вручення представникам української громади вітальної прокламації з нагоди наступного Дня незалежності України. Вітання оголосив заступник посади міста Пітер Каподіс, з

словом у відповідь виступив голова громадського комітету з святкування річниці, заступник голови УККА в Нью-Джерсі Михайло Козюпа. Учасники церемонії зфотографувалися, а її перебіг було показано на телебаченні.

Л. Хм.

Учасники церемонії – провідники міста і члени громадського комітету

Михайло Козюпа

Пітер Каподіс

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ

Відділи:

Пассейк, Елизабет-Картерет, Ньюарк, Джерзі Сіті, Нью-Йорк, Йонкерс

влаштовують

ФЕСТИН – ПІКНІК

(Без огляду на погоду!!!)

в неділю, 21 серпня 2005 р., початок о год. 12-й пол.

ANNUAL PICNIC

(Rain or Shine!!!)

Sunday, August 21, 2005 at 12:00 noon

At

The Ukrainian Cultural Center
Davidson Avenue, S. Bound Brook, NJ.

(оселя Української Православної Церкви-Пам'ятника)

В програмі:

- Лотерія, забава, розваги, виграші (великі і малі), несподіванки, а в кухні – смачні домашні страви!!!

HOME MADE FOOD!!!

Грає оркестра „ГАЛИЧАНИ“

Зазначте собі ці дати!

Українська Католицька
Освітня Фундація

з приємністю повідомляє,
що о. Борис Гудзяк,
ректор Українського Католицького Університету,
перебуватиме з візитом
у нижче поданих містах:

Субота, 5 листопада 2005р.:
Вечера з Ректором у Нью-Йорку (New York)

Середа, 9 листопада, 2005р.:
Зустріч з Ректором у Філадельфії (Pennsylvania)

Неділя, 13 листопада, 2005р.:
Обід з Ректором у Чикаго (Illinois)

Четвер, 17 листопада, 2005р.:
Зустріч з Ректором у Пармі (Ohio)

Неділя, 20 листопада, 2005р.:
Обід з Ректором у Детройті (Michigan)

Усіх друзів, жертводавців
Українського Католицького Університету
і Української Католицької
Освітньої Фундації,
а також усіх зацікавлених осіб,
рівно як і організації,
запрошуємо зустрітись
з о. Ректором Борисом Гудзяком

Будь-ласка, зазначте собі ці дати!

Tax-exempt contributions should be made payable to the Ukrainian Catholic Education Foundation.

Почин, гідний наслідування

Зліва: член Ради директорів „Самопоміч“ Ярослав Оберішин, фінансовий референт Богдан Курчак, президент д-р Богдан Кекіш, акад. Леонід Рудницький, проф. д-р Володимир Стойко.

НЮ-ЙОРК. – 2005 рік є роком двох ювілеїв, пов'язаних з історією Українського Вільного Університету (УВУ). Перший з них – це 50-річчя діяльності УВУ в Німеччині, а другий – 30-ліття Фундації

УВУ в США. Користуючись цією нагодою, Рада директорів Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч“, Нью-Йорк, що її очолює Мирослав Шмігель, схвалила виділити на потреби УВУ 50.000 доларів. Цей, справді княжий дар є дуже на часі. Під цю пору УВУ, який майже 85 років вірно служить усьому українству, перебуває в критичній ситуації. З уваги на фінансову кризу Німеччини, всім університетам країни зменшено дотації. Крім того, німецькі і баварські чинники вкотре висловлюють здивування, що Україна досі не спромоглася на бодай символічну підтримку УВУ. Вони цілком слушно звертають увагу на факт, що Німецька Федеративна Республіка та її найбільша земля Баварія довгі десятиліття ретельно фінансували діяльність цієї твердині вільної української науки в центрі Європи. Вони очікують від уряду України, що він тепер перебере це завдання.

УВУ був довгі роки університетом на вигнанні – спочатку у Відні, відтак – у Празі, а з 1945 року – у Мюнхені. Він виховував покоління українських науковців впродовж советського лихоліття. Був час, коли УВУ був єдиним справді українським університетом на світі, а сьогодні, у добі незалежної української держави, він служить далі як вогнище української культури в Західній Європі. Саме тому надзвичайно відрадним є факт, що вагомість і заслуги УВУ гідно оцінила Рада директорів Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч“ в Нью-Йорку.

Маємо надію, що цей великодушний жест знайде наслідувачів серед інших установ української громадськості і стане прикладом для української держави. Завдяки такій допомозі цей найстарший на світі діаспорний університет зможе й надалі виконувати свою велику місію.

Л. Р.

Гордимся цією жінкою

РОЧЕСТЕР, Н. Й. – Перед Вами фото чудової жінки, яка на своїх тендітних плечах несе вагу відповідальності за велику українську громаду в кількох штатах Америки. Звати її Тамара Денисенко. Вона – Головний виконавчий директор Української Федеральної кредитної спілки з філіями в Сакраменто (Каліфорнія), Бостоні (Масачусетс), Сиракюзах, Олбані, Рочестері (Нью-Йорк). Це єди-

на жінка-українка, яка займала відповідальні посади протягом багатьох років в визначних державних органах кредитних спілок Америки.

Доля її була нелегкою. Батьків Тамари вихор війни заніс до Німеччини. В рік закінчення Другої світової війни народилася в них дівчинка, яку назвали вони ім'ям грузинської цариці, не підозрюючи, що всім своїм життям ця дівчинка підтвердить своє ім'я.

Важкі роки в репатріаційних таборах, переїзд до Америки, звикання до чужого. Куди б не занесла їх доля – в Канаду, Австралію, Бразилію, Аргентину чи до США, знали, що вижити можна гуртом, і гуртувались навколо церкви, школи, банку, все старались робити у відповідності до законів тієї країни, де проживали.

До Рочестеру з Бафало Тамара переїхала як дружина Володимира Денисенка в 1967 році. Тут вона почала активно залучати своїх дітей до життя української громади – записала їх до Пласту, української школи. Поки росли діти, мати була завжди поруч – Тамара працювала в Пласті, а в 1978 році на добровільних засадах почала редагувати „Думку“, кварталник кредитівки. В 1982 році вона стала штатним працівником Української кредитної спілки в Рочестері, почавши зі скромної посади касира. Завдяки своїй самодисципліні і наполегливості в роботі, Тамара Денисенко стала в 1987 році Генеральним менеджером Української Федеральної кредитної спілки. Через рік справи кредитівки пішли настільки вгору, що старе приміщення стало затісним, і спілка перебирається в нове просторе приміщення. Протягом наступних 13 років Тамара Денисенко докладає всіх зусиль, щоб вивести цю спілку в десятку найкращих кредитівок Америки. За цей час вона була обрана Президентом Рочестерської округи Ньюйоркської Ліги Кредитних спілок, в 1999 році її обирають головою Дирекції Централі Українських Кооперативів Америки. В 1995 році Тамара отримала нагороду „Визначна жінка Ірондеквойту“, а в травні 2000 року – нагороду Сенату в Олбані – „Заслужена жінка малого підприємництва“, за високий професіоналізм і громадську активність. За активну участь у розбудові Української державності та вагомий особистий внесок у розвиток українсько-американських взаємин 24 вересня 2004 року Міністерство закордонних справ України вистоїло Тамару Денисенко Почесною Грамотою.

Тепер вона керує Українською Федеральною кредитною спілкою, з багатьма філіями по всій Америці. Наші активи перевищують 118 мільйонів доларів, ми маємо більш ніж 101 мільйон доларів в акціях, 89 мільйонів доларів в позичках, обслуговують наше 14-тисячне членство пів сотні високопрофесійних працівників. При всьому цьому Т.Денисенко невтомно допомагає відродженню руху кредитних спілок на Україні. Зокрема вона започаткувала в Рочестері комітет „Ірондеквойт-Полтава – міста посестри“, ак-

Тамара Денисенко

тивно допомагає розвиткові кредитівки в Полтаві, на чолі з її керівником Ольгою Климко, яка стажувалася в Рочестері. Не кажучи вже, що Тамарині діти всиновили донецьких сиріт, давши їм домашній затишок і тепло своєї любові. Тамара Денисенко – незмінно активний член благодійницької фундації „Діти Чорнобиля“, спортивного клубу „Полтава“, член Дирекції Української Федеральної кредитової спілки. Завдяки Т.Денисенко наша спілка швидко росте в активах, до нас приєднуються все нові філії, успішний парад приєднань розпочався з відкриття філії в Олбані, потім в Каліфорнії, далі в наші ряди влились Сиракюзи, Бостон. Два роки тому, в листопаді 2003-го, наша кредитівка відсвяткувала своє 50-річчя. Привітали її друзі, представники Посольства України, сенатори, члени Конгресу, Президент Джордж Буш.

Не забула Тамара Денисенко про фінансову освіту молодшого покоління, створивши дитячий фінансовий клуб „Рукавичка“, де дитина, рік за роком, засвоює фінансовий курс поводження з грошми. Тамара Денисенко довгий час була вчителькою в Українській школі ім.Тараса Шевченка і написала навчальний посібник для дітей „Перші кроки“.

Від імені Української громади міста Рочестеру, членів та друзів Української Федеральної кредитної спілки, Дирекції, працівників, усіх українців бажаємо Тамарі Денисенко багато успіхів в її подальшій праці.

Галина Лісова

UKRAINIAN TENNIS CHAMPIONSHIPS of U.S.A. and CANADA LABOR DAY, 2005

Dedicated to the 50th anniversary of USCAK
and the 50th year of tennis tournaments at Soyuzivka

Dates: September 3-5, 2005

Place: Soyuzivka, UNA Resort, Kerhonkson, NY

Starting Times: Play will start Sat., Sept. 3 at 8:30 a.m. For individual starting times contact the tournament committee at Soyuzivka after 5 p.m. on Friday, Sept. 2.

Rules: All USTA and USCAK rules for tournament play will apply. Participants must be Ukrainian by birth, heritage or marriage. Players should enter only one playing group. However, players wishing to play in the second group should indicate so on the entry form but designate the first choice group. Play in two groups will be determined by the tournament committee.

Awards: Trophies, funded by the Ukrainian National Association, will be awarded to the winners and finalists in each playing group. Financial stipends, funded by Winner Ford Group, Mr. John Hynansky owner, will be awarded to winners and finalists of men's, women's and junior groups.

Host Club: KLK, Ukrainian American Sports Club.

Entry: Advance registration is required and must be received by August 30th.

Send entry form including \$20 fee **made out to KLK** to:

George Sawchak
724 Forrest Ave., Rydal, PA 19046
(215) 576-7989

Additional information about the tournament will be available in the UNA's publications Svoboda and The Ukrainian Weekly.

Registration Form Make checks payable to KLK

Name _____ Phone No. _____

Address _____

Group Men _____ Men's _____ Men's 45 _____ Men's 55 _____

Boys _____ Age _____

Women _____ Sr. Women _____ Girls _____ Age _____

USCAK 2005

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Серпень 2005 р., ч. 60

Дякуємо!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви такі організації та особи: 1,716 анг. фунтів – **Українське товариство у Великій Британії** прислав Іван Шкіренко на потреби Української Православної Церкви Київського Патріархату, Києво-Могилянської академії, Музею Голodomору в Україні, для дітей-жертв Чорнобильської трагедії та для притулку дітей-сиріт в Україні; 1500 дол. – **Сестрицтво св. Ольги** при парафії УПЦ св. Андрія у Вашингтоні в світлу пам'ять Василя Кулика – жертва його доньки для розбудови центру молоді в Миргороді на Полтавщині (гроші прислала Оля Матула); 1000 дол. – **Леонід Мостович** (з них 820 дол. для журналу „Березіль” в Харкові); 50 дол. – **Василь Пономаренко** в світлу пам'ять земляка і однодумця Павла Маляра; по 25 дол. – **Володимир Пилишенко** та **Віктор Андрее**; по 20 дол. – **Олексій Кривонос**, **Наталка Савчук**, **Степан Тополюк** та **Степан Табінський**; по 10 дол. – **Арсентій Калаур**, **Григорій Ванжа**, **Анатолій Коба** та **Зіна Джус-Бол**.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям та Павлові Хорошилові за проведення збірки пожертв та членських внесків в Рочестері і просить далі підтримувати Фундацію своїми жертвами, щоб вона могла й далі допомагати Україні й після Помаранчевої революції. Також дякуємо членам Фундації, що прислали членські внески на цей рік й просимо інших членів прислати свою належність. Членські річні внески – 25 дол. США. Фундація радо прийме нових осіб в члени Фундації. Хто бажає стати членом Фундації, нехай повідомить управу на адресу Фундації, подану на цій сторінці.

В Фундації можна придбати книги, видані в діаспорі чи в Україні, або фінансовані Фундацією.

Подорож Україною

В червні ми з чоловіком здійснили двотижневу подорож в Україну, щоб зустрітися з провідними членами Всеукраїнського товариства ім. Шевченка „Просвіта” та представниками Фундації ім. І. Багряного. В Києві з представником Фундації О. Шугаєм обговорили пляни відзначення 100-річчя з дня народження І. Багряного в 2006 році. В Києві для цього вже створений комітет, який очолив академік Іван Дзюба. Також було передано членську вкладку Фундації до Ліги українських меценатів на поточний рік.

У Чернігові зустрілися з обласним проводом „Просвіти” та почули про їхню працю і пляни на майбутнє. Далі поїхали автобусом на „Козацькі дні” в Батурині, де зібралося багато людей, хоч цілісний день лив дощ! З Києва приїхав народний депутат Іван Плющ.

У Житомирі відбулись зустрічі з головою обласної „Просвіти” Святославом Васильчуком, заступником голови обласної адміністрації та начальником управління культури, які прихильно ставляться до „Просвіти”. В Житомирському педагогічному університеті ім. І. Франка відбулась зустріч з студентами, викладачами та журналістами. Того ж дня поїхали ми до Новоград-Волинського (Зв'ягеля), де народилася Леся Українка, і відвідали помешкання родини Косачів, яке сьогодні є музеєм Лесі Українки.

Повернувшись до Києва, провели засідання з головною управою „Просвіти”, де, крім центрального проводу, були також голови Полтавської та Харківської „Просвіти”. Опісля відбулися інтерв'ю у Національній радіокомпанії України, у Всесвітній службі „Радіо Україна” та у „Голосі Києва”.

З Києва полетіли до Ялти, де мали зустріч зі Світланою Кочергою в музеї Лесі Українки, відвідали українську школу ім. Степана Руданського та педагогічний університет, де Світлана Кочерга викладає українську літературу. До Ялти приїхав на зустріч голова Кримського товариства „Просвіта” Савченко, який організував автобус для просвітян Симферополя та околиць на нашу зустріч. Також прибули голови обласних „Просвіт” із Запоріжжя, Херсону, Одеси, Севастополя і Ялти. Це була дуже цінна зустріч, бо можна було довідатися про успіхи і проблеми, які переживають просвітяни південної України. Нам ще вдалося відвідати розкопки в Херсонесі, де працюють науковці з Тексаського університету.

Наступні зустрічі провели у Львові та його околицях. Приміщення „Просвіти” у Львові було пошкоджене під час виборчої кампанії В. Ющенка, тому наша зустріч відбулась в приміщенні штабу В. Ющенка, яке тепер також служить потребам обласної „Просвіти”. На зустріч прибули голови „Просвіт” з Рівного, Тернополя, Івано-Франківська, Хмельницького та Львова. Перебуваючи у Львові, ми також виїздили на зустрічі до Стрия, Самбора та Золочева.

Представник Фундації І. Багряного у Львові Олег Романчук двічі зустрічався з нами, щоб обговорити пляни праці на майбутнє. На відзначення 100-річчя І. Багряного в 2006 році він плянує видати великим тиражем дитячі твори І. Багряного з гарними ілюстраціями сучасних мистців і розповсюдити цю книжку по всій Україні через „Просвіту”; створити фільм про життя і творчість І. Багряного

і показати його на телеканалах в усій Україні; закупити книжки, видані „Універсумом”, для дитячих бібліотек і дитячих будинків. На книжках буде наклеєне лого Фундації ім. І. Багряного з написом „Дарунок від Фундації ім. Багряного” з адресою; розробити концепцію телефільму „Розвіяні по чужині” про українських вчених і поширити через „Просвіту”.

Після подорожі залишилось почуття, що люди в Україні почують себе вільніше, не бояться висловлювати свої думки. Велика потреба існує в комунікації між регіонами і областями. Наприклад, навіть у Львові не знали, скільки виходить просвітянських газет і часописів по всій Україні та які друкуються книжки в інших областях. Дуже потрібно проводити річні регіональні зустрічі, щоб мати уяву про працю в інших регіонах.

Віра Боднарук,
заступник голови Фундації

Сергій Козак – доктор філософії

Сергій Козак, колишній редактор „Українських вістей”, здобув диплом доктора філософії. В 1987 році він закінчив факультет журналістики в Київському університеті ім. Тараса Шевченка і був запрошений працювати в газеті „Літературна Україна”. Після проголошення незалежності України 1991 року його запрошено до США працювати в газеті „Українські вісті”. В кінці травня 2000 року припинено вихід „Українських вістей”, й Сергій Козак взявся за продовження здобуття докторату.

Диплом доктора філософії здобув він при Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Він є членом Спілки письменників України, відомим літературознавцем і публіцистом. Диплом доктора вручив йому в Києві декан факультету україністики УВУ, голова Київської організації письменників Анатолій Погрібний, підкреслюючи, що докторська дисертація Сергія Козака – це важливий внесок у наукове освоєння творчості багатьох українських письменників, які наприкінці Другої світової війни опинилися за межами України, а це саме: І. Багряний, У. Самчук, В. Гришко, Т. Осьмачка, Ю. Клен, І. Костецький, І. Кошелівець, Ю. Шерех (Шевельов), Ю. Горліс-Горський, Ю. Лаврінко (Дивнич), П. Одарченко та багато ін. Нового докторанта тепло привітали присутні в спілці письменників. Вітаємо його й ми від імені колишніх читачів „Українських вістей” та членів Фундації.

Створено Січеславське відділення Фундації І. Багряного

За ініціативою представника Фундації І. Багряного у Дніпропетровську, письменника і видавця Фіделя Сухоноса, створено Січеславське відділення Фундації. Організаційне засідання новоутвореного просвітянського і культурологічного об'єднання громадян відбулося в українсько-канадському відділі Дніпропетровської обласної бібліотеки. Власне бібліотека і редакція щомісячника „Бористен” стали фундаторами відділення.

Вирішено у найближчий час підготувати бібліографічний покажчик щодо багряністики у фондах

Дніпропетровської обласної бібліотеки, розпочати працю над збірником „Січеславці про Багряного”. Ці два проєкти в першу чергу спрямовані на гідне відзначення наступного року в Наддніпрянщині 100-річчя з дня народження цього визначного українського культурного, громадського та політичного діяча.

Координатором Січеславського відділення І. Багряного обрано Володимира Панченка, секретарем – Олену Швець-Васіну.

Ухваля Дніпропетровської обласної конференції

Січеславські просвітяни разом з іншими патріотичними об'єднаннями взяли найактивнішу участь у піднятті духовності та самосвідомості мешканців області організаційної та виховної роботи, що сприяло перемозі Віктора Ющенка на виборах президента. Однак, деякі проблеми за нової влади не лише не знайшли свого вирішення, але й посилюються.

Обласне товариство найважливішими завданнями на сучасному етапі вважає збереження та розвиток української державної мови в усіх

куточках Січеславщини /Дніпропетровщини/. З цією метою вирішено:

1. Звернутися до органів влади про поновлення комісії з мовного законодавства.

2. Проводити конференції, круглі столи, звернутися до владних структур з індивідуальними та колективними заявами та листами про недопущення другої державної мови чи „підкування про російську мову”.

3. Розпочати рух про зміну радянської символіки, назв та топоніміки під девізом „Українському

краєві – національні символи”.

4. Взяти в Україні під контроль дотримання чинного законодавства у мовній сфері.

5. Оновити просвітянські структури: районні та міські первинні осередки. А де такі відсутні, створити їх, поклавши на них основну роботу на місцях з дітьми, молоддю та забезпечувати їх вивчення національної історії та культури.

6. Порушити питання перед столичними установами про зміну керівних кадрів у закладах освіти та культури.

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA
Сторінку редакції
Олексій Коновал

В УТ прийшли „хлопці з хребтами“

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Сенсація: українське телебачення перекладає російськомовних „нюзмейкерів“ українською мовою! Так, я маю на увазі УТ-1, або „Перший національний“ канал багатостраждального державного телебачення, який покриває майже сто відсотків української території і в якого з усіх національних мереж найменший відсоток глядачів.

В липні УТ-1 почало показувати своє нове обличчя, і тепер, коли на головних новинах дня з'являється російськомовна особа, її перекладають українською – як це завжди робили у випадку осіб, які розмовляють англійською, польською, угорською чи фарсі.

Сенсація? Хіба тільки в Україні. Зрештою, таке вже було. Коли на початку 1990-их років на українському телевізійному просторі з'явилась щотижнева програма новин „Вікна“, в сюжетах, де виступали неукраїномовні особи (в тому числі й російськомовні!), редактори цієї програми перекладали мовлення українською, і тоді диктор читав ці тексти, покриваючи оригінальний, чужомовний голос. Але ця програма діяла на базі закордонних грантів: спершу філантропа Джорджа Сороса, а потім американської технічної допомоги (наших податків). Коли гранти закінчились і „Вікна“ перейшли на комерційне телебачення, закінчились переклади. Українська редакція радіо Бі-Бі-Сі також перекладає російськомовні голоси у своїх

програмах, але її утримує британський, не український платник податків.

В Україні це якимось „ніяково“ робити. Ті, хто пропонує перекладати російських мовників або російські тексти, наражають себе на кпини – з боку своїх друзів, колег, „рускоязычного населення“, борців за офіційний статус російської мови в Україні. Адже – „усі українці розуміють російську мову!“. А те, що насправді це не так, нікого не турбує. „Я так вирішив. Перестань турбувати мене своїми фактами“ – це позиція і обивателя, і керівника в галузі засобів масової інформації (ЗМІ).

Але цього року на державному телебаченні з'явилися нові „мітли“: політик Тарас Стецьків став президентом Національної телерадіокомпанії, а його заступником став 29-річний Андрій Шевченко, у якого вже десятирічний журналістський стаж і який торік був співзасновником революційного 5-го каналу („каналу чесних новин“). Молодий Шевченко – його батько, руховець Віталій Шевченко, нині очолює Національну Радку з питань телебачення і радіомовлення – має на меті змінити репутацію державного телебачення, цього ж багатостраждального УТ-1. Хочє зробити його таким, щоб глядачі хотіли вмикати його на своїх телевізорах. Він почав з новин. Поміняв коментаторів. Поміняв підбір сюжетів. І почав перекладати російськомовні голоси! На українську мову. В Україні. Сенсація!

В Андрія Шевченка є те, що називається „хребет“. Він кинув непогано платну працю в новому каналі три роки тому, щоб не працювати за вказівками з Президентської адміністрації, а перед тим, як заснувати 5-ий канал разом з Романом Скрипіним, домовився на письмі з власниками каналу, що ті не будуть втручатись в журналістичні аспекти мовлення. Таким чином, він не піддається дуже реальному тиску і насмішкам типу „Да што ти, все панімають!...“ і т.д.

Насправді таки не всі „панімають“ російську мову в Україні. В тому ж Києві, переважна більшість з тих „усіх“ – як стверджують спеціалісти – не говорять російською, а такою собі українізованою російською, а то й суржиком. Далі – в Україні вже є досить людей, в тому числі і українські діяспорники, і чужинці неукраїнського походження, які вивчали українську, але не російську мову, і російської таки не знають. Недавно я читав листа до редакції молодого професіонала. Він родом з Поділля, вивчав російську мову до сьомої класи, а потім школа замінила її англійською, і нині він краще володіє англійською, ніж російською. І він працює у київській фірмі, де спілкується англійською. Раніше працював, як він писав, у „солідній фінансовій фірмі“, також в Києві, де все листування з керівництвом велось тільки російською мовою, а він її слабо знає. Українською володіє добре.

Тут маємо „дитину“ самостійної України – адже ще в сьомій класі перестав вивчати російську мову. Він вже сім років живе в

Києві – відколи вступив тут в університет. Серед іншого, у своєму листі до редакції він написав таке: „Для російської мови є величезна Росія, нехай вона розвиває її на своїй території. Для української є Україна. Адже ми не лізем розвивати українську мову в Канаді, хоч там живе більш як мільйон українців“. Це – камінь в сторону політики Росії В. Путіна, який останнім часом вирішив ще раз збільшити бюджетні витрати на розвиток російської мови поза межами Росії і весь час галасує про тиск на російськомовних мешканців якоїсь Латвії або маленької Естонії (але не Сполучених Штатах, де вже чимало росіян і ні однієї державної школи з російською мовою навчання!).

Молодий професіонал з Поділля писав до редакції ще й таке: „Російськомовність тут створено штучно, і її не треба стимулювати. Треба розвивати і берегти рідне, українське!“.

Іронія тут ще й та, що лист появився в російськомовному київському тижневому журналі „Корреспондент“, якого видавцем є американець, і який також видає тижневу англomовну газету „Kyiv Post“. І це не єдиний голос в пустелі.

Все почалось з того, що головний дизайнер журналу „Корреспондент“, Ігор Дудник, якому десь 30 років, написав публіцистичну статтю, в якій доводив, що „російська не має бути другою державною мовою в Україні, навіть якщо більшості людей так хочеться“. А далі: „Київ має вибір – між досвідом Білорусі і прикладами Болгарії, Фінляндії й Чехії“ – країн, де колись панівними мовами були турецька, шведська і німецька. Нині в цих трьох країнах процвітають свої мови, а в Білорусі гине білоруська“. Він закликав уряд взяти приклад з урядів Болгарії, Фінляндії й Чехії і витратити бюджетні засоби на розвиток української мови.

З друкованих реакцій на думки дизайнера Дудника, була одна – від одесита, який палко підтримував його думки, і від севастопольця, який частинно погоджувався зі співробітником журналу „Корреспондент“, але закликав не форсувати української мови, як форсували російську за імперських і советських часів.

Таким чином, може, Андрій Шевченко насправді не створив сенсації, вирішивши перекладати українською мовою „рускоязычних“ перед камерами „Першого національного“, а просто реально відчуває погляди нового українського покоління, яке він хоче бачити серед глядачів своєї мережі.

Останнім часом і комерційні телевізійні мережі почали частіше вставляти українські субтитри на російськомовних серіалах, а також дублюють деякі неросійські фільми українською мовою. Російські фільми, зокрема ностальгійно-советські, йдуть тільки російською – без субтитрів і без дублювання. І американський журнал „Корреспондент“, як чимало інших глянце-вих журналів в Україні, від ділових до еротичних, все ще виходять тільки російською мовою, яку ж „усі розуміють“.

Ніжний голос...

(Закінчення зі стор. 1)

цього живу і дуже щаслива. Проте, я не завжди була впевнена, що це буде саме так, як я мріяла. Тому я зуміла набути кілька інших професій: закінчила філологічний факультет Харківського університету, працювала на телебаченні, де вела різні програми. Між іншим, ті програми користувалися популярністю, і мене тепер запрошують працювати на телебаченні. Нещодавно захистила дисертацію в Інституті журналістики. Мене запрошують на викладацьку працю. Але на даний час найбільше задоволення я отримую від своєї концертної діяльності. Я справді дуже щаслива. Вже минуло 15 років моєї музичної кар'єри, і впродовж всього цього періоду вдавалось завжди залишатися у списку 10 найпопулярніших співаків. Можливо, ваші читачі мене будуть більше пам'ятати за тими першими піснями. Сьогодні на мої концерти приходять дуже молоді слухачі, які фактично вже належать до іншого покоління, але вони знають мої пісні і вважають співачкою свого покоління.

Сталось так, що моя музика є позажанровою. Це значить, що вона може бути під гітару, але може бути і як рок-музика. Мені приємно згадувати, що під час мого турне по США на концерти приходили люди різних поколінь. Приходили ті, які люблять мої пісні, які виконувалися понад 10 років тому, і ті, які вже знають мої нові пісні.

Якщо говорити про сучасну українську музику, то я можу ствердити, що вона в Україні є. Окрім того, музика повинна бути різною на різні випадки життя і, особливо, на різні запити молоді. Приємно зазначити, що саме така різна музика є в Україні і здебільшого виконується українською мовою.

– *Перед початком свого виступу ти сказала, що рок гучний, його тяжко слухати, Але, якщо не заперечуєш, то я назвав би твій спів і музику – ніжний голос української рок-музики. Бо твої пісні неможливо не слухати. Окрім того, твій спів – це*

Марія Бурмака Фото: В. Лопух

така сила, яка може зруйнувати найміцнішу стіну байдужості.

– Я думаю, що є помилковою думка, коли вважають, що рок – це гуркіт барабанів і т.ін. А насправді ми знаємо, що рок – це музика протесту. Протест не обов'язково повинен бути голосним. Це – крик душі, це відтворення суспільних настроїв. Якщо вдається вловити соціальні настрої людей, то тоді навіть найтихіша музика будитиме душі всіх. Рок-музика – це щирість. Я пишу свої пісні та музику, коли цього потребує душа. Іншими словами, рок – це не гучний звук, а стан душі того, хто творить цю музику. Взагалі, за жанром мої пісні не можна відносити до жанру рок-музики. Але за філософією цього стилю, то мої пісні – це протест і тому це – рок.

УКРАЇНА І СВІТ

Папа закликає підтримати греко-католиків в Україні

РИМ. – На зустрічі Генеральної Асамблеї Організації Допомоги Східнім Церквам 23 червня Папа Бенедикт XVI закликав доконче допомогти греко-католикам України в справі налагодження взаємин з іншими християнами країни, більшість яких є православними.

Генеральна Асамблея Організації Допомоги Східнім Церквам включає – Американську Католицьку Близько-східню добродію спільку, Папську місію для Палестини, а також добродіюні організації в Німеччині, Франції, Швейцарії, Голландії, Австрії.

„Цими днями ви зокрема вивчили докладно ситуацію Греко-Католицької Церкви в Україні“, – сказав Папа учасникам зустрічі, серед яких були – кардинал Ігнац Моуса I Дауд, префект Конгрегації для Східніх Церков і кардинал Любомир Гузар, Верховний Архієпископ Української Греко-Католицької Церкви.

Папа Бенедикт XVI визнав, що розвиток Української Греко-Католицької Церкви після комуністичного режиму дає надію, що стародавня та благородна духовна спадщина, котру греко-католицькі спільноти зберігають, створює справжній скарб для успіху всього українського народу. Тому я кажу вам: „Підтримайте їх еkleзіологічну подорож і сприяйте всьому, що робиться для примирення та братерства між християнами улюбленої України“, – закликав Папа.

Папа Бенедикт XVI подякував Генеральній Асамблеї Організації Допомоги Східнім Церквам за їхню підтримку для вишколу священиків, семінаристів та ченців Східніх Католицьких Церков, які навчаються в Римі.

Інформаційне агентство „Зеніт“

Україна – Ізраїлі: стан економічних взаємин

ТЕЛЬ-АВІВ. – В Ізраїлі відбувся семінар „Підприємництво в Україні-2005“. Місцеві засоби масової інформації назвали його: „Робимо бізнес разом з Україною“. Його організатори – Ізраїльський інститут експорту, юридична фірма „Амзель-Леві та партнери“ при підтримці Посольства України мали намір ознайомити ізраїльських підприємців з підприємницьким ринком України. З завідувачим торговельним відділом Української місії на Близькому сході Олегом Цив'яком розмовляла Світлана Глаз.

– **Семінар має на меті розкрити потенціал українського підприємницького ринку, показати початківцям, з чого і як починати зв'язки. Чи є досвід такого співробітництва?**

– Ізраїльські підприємці працюють в Україні близько десяти років, задоволені цим і зацікавлені в стабільності подібного партнерства. Під час таких зустрічей зав'язуються нові знайомства, розширюється географія спільного підприємництва. Україна робить все можливе, аби ізраїльські підприємці почували себе зручно в Україні. Серед позитивного досвіду співробітництва – діяльність ізраїльської юридичної фірми „Амзель-Леві та партнери“, яка надає консультації і тим, хто вже давно працює в цій галузі, і хто тільки думає розпочати свою діяльність. А спектр співробітництва широкий: від телекомунікацій і туризму до сільського господарства. Зовсім нова сфера – нерухомість. Наприклад, в сільському господарстві України протягом п'яти років успішно діють дві ізраїльські компанії з крапельного зрошення. Одна з них має свою промисловість в Симферополі і її технологічні досягнення дозволяють вести процес від сировини до готової продукції. Це – позитив для України, що такі світові гіганти в системі крапельного зрошення мають своє підприємство в нашій країні.

– **Ви можете назвати розмір ізраїльських інвестицій в Україні?**

– На жаль, ні, тому що законодавча база, система подвійного оподаткування призводить до того, що інвестиції не завжди надходять просто до України. Значна частина – через треті країни, офшорні зони. І скажімо, якщо фігурують цифри 45-47 мільйонів доларів, то насправді вони в 5-10 разів більші. У минулому році лише послуг у сфері телекомунікацій надійшло до України на 15 мільйонів доларів.

Добрий приклад – транзит товарів через Україну. Починає розвиватися підприємництво в нерухомості. Тут переважає промисловість. Це сприяє розвитку малих підприємств. Адже підприємець швидко переорієнтовується, модернізує власне підприємство і враховує попит споживача.

– **Хто контролює чужоземних інвесторів?**

– Контролі, як такої, немає, але є структури, які сприяють розвиткові ділових взаємин двох країн. Одна з них – Торговельна місія при Посольстві України. Ми представляємо в Ізраїлі інтереси українського міністерства економіки.

Торговельний обіг між нашими країнами постійно зростає. Лише за минулий рік він становив близько 430 мільйонів доларів. Це – суттєвий показник і він щорічно зростає приблизно на 30 відсотків. Ще є торговельні палати, які також впливають на розвиток спільного підприємництва. Їх завданням є розвивати взаємини України та Ізраїлю у сфері економіки.

– **Підприємець вкладає копійку, а хоче одержати десять. Чи Україна не боїться, що в такий спосіб мільярди українських грошей осядуть на рахунках закордонних банків?**

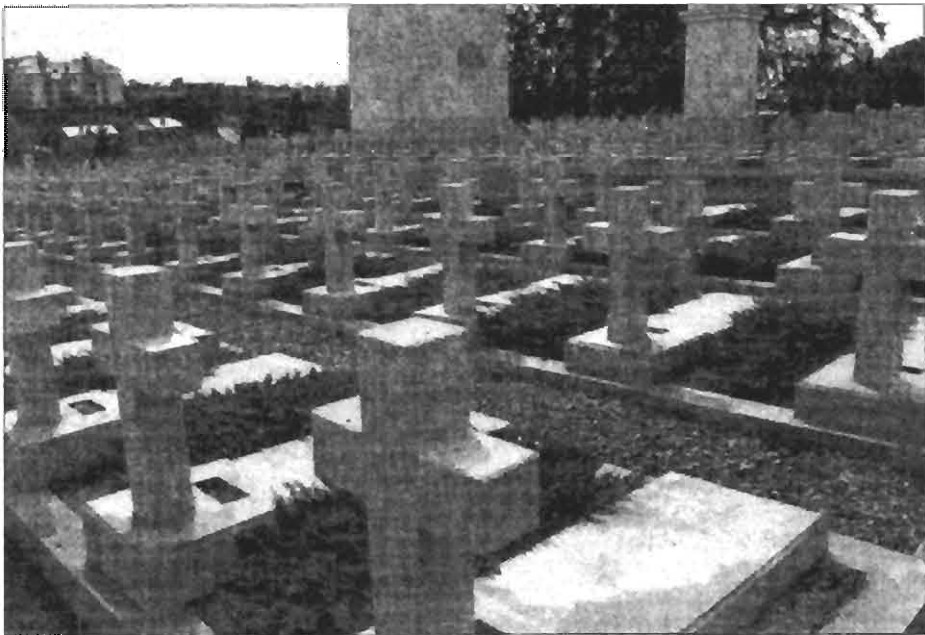
– Ми не можемо обмежити дохід чужоземних підприємців, аби гроші були зароблені чесно. Стосовно вивезення українських грошей, ми не маємо до підприємців жодних претензій, якщо сплачені податки, здійснені розрахунки, виплачена заробітна платня.

– **Як розвивається українське підприємництво в Ізраїлі?**

– Інвестиції України в Ізраїлі ще незначні. Це прикро. Причина в тому, що невідрегульована система оподаткування. Українським підприємцям не вигідно, через надзвичайно високі ізраїльські податки, розпочинати тут працю. На сьогодні діють компанії з обмеженою відповідальністю. Вони зареєстровані як ізраїльські, але мають українське походження. На території Ізраїлю діє єдине українське підприємство – авіаційна компанія „Аеросвіт“.

В липні відбулася презентація нового підприємницького центру, спрямованого на подальшу співпрацю двох країн. Заступник Державного секретаря України Борис Соболєв на церемонії зазначив, що покладає на центр особливі надії, і певний, що це новий крок до співробітництва в економічному розвитку двох країн.

Чи впорядкують у Львові українські військові поховання?

Ці дві світлини надіслав до „Свободи“ Роман Ференцевич з Александрії, Вірджинія. Після впорядкування польських військових поховань у Львівському музей-заповіднику „Личаківський цвинтар“ (світлина зліва) він зфотографував частину українського військового цвинтаря (світлина справа), жалюгідний стан якого вимагає уваги уряду міста, області і держави. Адже, крім престижних міркувань, йдеться про пам'ять і повагу до полеглих.

Все чекаєте, доки дядько Михайло полетить в Україну?

Ваші гроші будуть відправлятися через два тижні...

Надішліть гроші через "Вестерн Юніон" зараз же!

Ваші гроші надійдуть за кілька хвилин! *

Коли вам треба, ми завжди до ваших послуг

Коли ви надсилаєте гроші родині або друзям, необхідно довіряти особі, через яку ви передаєте свої гроші – так тисячі американців українського походження довіряють компанії "Вестерн Юніон" як близькому родичу чи другу.

З компанією "Вестерн Юніон":

- Вам не треба довго чекати, поки хтось поїде в Україну — **ваші гроші надійдуть за кілька хвилин.***
- Вам не треба хвилюватися за можливу втрату грошей або зміну митних правил — **ваші гроші впевнено подорожують скрізь кордони.**
- Вам не треба просити знайомого про послугу — **і тому не треба самим бути зобов'язаними.**

Тому навіть чекати, поки дядько Михайло вирішить поїхати погостювати до тітки Ганни? Ваша родина або друзі можуть вже сьогодні зайти за грошми, що ви надіслали, до понад 8600 відділень в Україні.

Відвідайте найближче до вас відділення або зробіть грошовий переказ Інтернетом чи телефоном. Задзвоніть до "Вестерн Юніон" — компанії, що можна довіряти:

1-800-799-6882

Ми розмовляємо українською мовою

www.westernunion.com

Швидко, надійно, по всьому світу®

WESTERN UNION®

* Наявність грошей залежить від умов обслуговування, включаючи часи роботи відділення і різницю між часовими зонами. Див. обмеження на формі для надсилання. Зображені особи є моделями, які показуються тільки з метою ілюстрації.

© 2005 Western Union Holdings, Inc. ALL RIGHTS RESERVED.

Створюється невичерпне джерело енергії

Репортаж з унікальної лябораторії імені Енріко Фермі

Паливні ресурси нашої планети зменшуються з року в рік. Науковці підраховали, що у надрах є 200 мільярдів тонн нафти, а розвідано їх лише близько 110 мільярдів тонн. Нині щорічно у світі добувається 3 мільярди тонн нафти, отже, до 2120 року на землі не залишиться жодного грама пального. Але вугілля та нафта не є у сучасному світі єдиними паливними матеріалами. Атомні електростанції, будівництво яких почалося у другій половині минулого століття, не використовують енергію Сонця, а працюють за рахунок ядерного палива. У Франції атомні електростанції виробляють 70 відсотків електричної енергії, в той самий час у США – тільки 7 відсотків.

Якщо до 2050 року усі ядерні електростанції будуть щорічно виробляти 50 відсотків потрібної електричної енергії, то радіоактивні відходи складатимуть 50 тисяч тонн, які залишаються активними впродовж тисяч років. Для їх зберігання та перероблення потрібні будуть величезні кошти. А між тим в природі існують обмежені запаси урану, який використовується для одержання атомної енергії.

З усього вище сказаного виходить, що у найближчі 100-150 років людству загрожує паливна криза, адже всі природні ресурси будуть використані, тим часом населення земної кулі до того часу зросте у кілька разів. Виникає закономірне запитання: невже люди будуть приречені на безвихідь, невже сучасній науці не під силу взятись за вирішення однієї з найважливіших світових проблем?

Французький письменник Жуль Верн в романі „Таємничий острів” писав у 1874 році: „Воду коли-небудь вживатимуть як паливо. Водень та кисень, які входять до її складу, будуть використані разом чи поодиноці і стануть невичерпним джерелом світла і тепла”. До втілення в життя передбачень великого фантаста вчені багатьох країн взяли ще у 50-ті роки минулого століття. Головні зусилля науковці зосередили на створенні керованого термоядерного реактора. В той час

здавалось, що мета близька, і на збудованому у провідних країнах експериментальному устаткуванні ось-ось отримають термоядерну плазму. Однак, вона так легко в руки не далась.

Минулого місяця у Москві відбулась нарада, в якій взяли участь міністри США, Росії, Євросоюзу, Японії, Китаю та Південної Кореї. На цій зустрічі було прийнято рішення, що восени цього року у Франції, в передмісті Марселі, почнеться будівництво першого у світі термоядерного реактора, який працюватиме на ізотопах води, з якої добуватимуть водень. Не забруднюючи атмосферу, але з труднощами одержуваний у чистому вигляді в природі, водень вважається паливом майбутнього. Його виробництво, наприклад, з природного газу вимагає великих витрат. Однак, є інший спосіб – йдеться про фотоліз води, завдяки якому одержуватимуть водень.

Вирішальний елемент отримання енергії – це водень, найпоширеніша речовина у світі. Кількість палива в реакторі мізерна, всього кілька міліграмів, відходів практично не існує. Коли запаси нафти і вугілля будуть вичерпані, то термоядерні електростанції не тільки дозволять існувати майбутньому світові, а ще виведуть його на новий ступінь розвитку.

Загально відомо, що речовини можуть перебувати в трьох станах – твердому, рідкому та газоподібному. Четвертим станом, яке останнім часом привернуло увагу науковців, є плазма.

Що вона собою являє? Це газ, який складається з позитивно та негативно заряджених частинок. Плазма присутня в блискавках, в північному сяйві. Гуляючи вечорами вулицями великих міст, любуючись світловими рекламами, ми не думаємо про те, що в них світиться неонові чи аргонієві плазми.

Керований термоядерний синтез являє собою практично невичерпне джерело дешевого пального для керованих термоядерних реакцій. Найбільші сподівання в опануванні цим джерелом пов'язують з обладнанням типу „Токамак”, яке

впродовж багатьох років діє в Чикагській науковій лябораторії імені Енріко Фермі.

Мені пощастило побувати у цьому науковому закладі, який вважається провідним в галузі досліджень плазми. У прес-центрі лябораторії я попросив виділити провідника, який розмовляв би українською і допоміг розібратися у складній техніці. За кілька хвилин я познайомився з молодим інженером, спеціалістом в галузі ядерної фізики. Наша бесіда почалась з лябораторії імені Енріко Фермі, в якій ведуться дослідження в галузі фізики високих енергій.

Науковець не без гордості підкреслив, що наші нащадки, оцінюючи місце ХХ століття в історії людства, відзначать, що воно поклало початок атомній ері. 2 грудня 1942 року у невеличкій лябораторії, яка містилась під трибунами Чикагського університету, Енріко Фермі здійснив першу у світі керовану ядерну реакцію. Одним з великих досягнень лябораторії є відкриття субатомної частки, яка називається „І-кварк”, – останнього з невідкритих кварків з шести пророкованих сучасною теорією.

В лябораторії працюють вчені з багатьох країн світу, в тому числі з України. Здібним інженером проявив себе Олексій Тюльков, який приїхав з Харкова. Працями в галузі провідних магнетів зарекомендував себе український інженер Ігор Новицький. В музеї-лябораторії привертає увагу галерея портретів директорів наукової установи, зокрема лавреата Нобелівської нагороди Леона Ледермана. Коли мені сказали, що він теж походить з України, я вирішив переговорити з ним. Вдалося тільки по телефону.

– Скажіть, будь-ласка, чи справді ви народились в Україні? – поцікавився я.

– Саме так і було, – не без гордості відповів видатний вчений. – Я народився у славному місті Одесі. Виїхав до Америки у віці чотири роки.

– Чи цікавитеся своєю батьківщиною?

– Аякже! Я постійно слідкую за подіями, які відбуваються в молодій незалежній країні. Сподіваюсь, що мені вдасться здійснити свою давнішню мрію – побувати в Одесі.

Анатолій Гороховський,
Чикаго

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК

Ощаджувати найпростіше:

Довгий Термін
(5 Річний Сертифікат*)

4.86%_{APY}

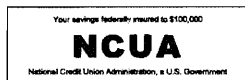
Короткий Термін
(3 місячний Сертифікат*)

3.10%_{APY}

Найкоротший Термін
(Звичайні Ощадності)

2.22%_{APY}

APY - Відсотковий заробіток у річному відношенні. * \$500.00 Мінімальний вклад. Штраф може бути наложений за передчасне розірвання умови Сертифікату. Різні терміни сертифікатів. Рати можуть мінятися без попередження.

Головне Бюро:

108 Second Avenue
New York, NY 10003

Tel: 212 473-7310
Fax: 212 473-3251

Філії:

Кергонксон:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446

Tel: 845 626-2938
Fax: 845 626-8636

Юніондейл:

226 Uniondale Ave.
Uniondale, NY 11553

Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

Асторія:

32-01 31st Avenue
Astoria, NY 11106

Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL
Наша електронна сторінка:
www.selfreliance.org

Let ALL roads take you to Soyuzivka this summer

JULY

- 7/13 Hutsul Night-with special performance by Ivan Popovich with Vidlunnia and Olga Barabash-Turgineva
 7/15 Tiki Bar Entertainment featuring Sonia Tratch
 7/10-16 Discovery Camp, Session #1
 7/20 Hutzul Night featuring Olya Fryz & Vidlunnia w/Olga Barabash
 7/17-22 Chemney Camp Session #1
 7/17-7/23 Discovery Camp, Session #2
 7/17-7/23 Adventure Camp, Session #1
 7/22 Odessa Seafood Night featuring Olya Fryz & Vidlunnia w/Olga Barabash & Chemney Camp Performance
 7/23 Zabava with Oberehy
 7/24-29 Chemney Camp Session #2
 7/24-7/30 Discovery Camp, Session #3
 7/24-7/30 Adventure Camp, Session #2
 7/27 Hutzul Night with performance by Olya Fryz
 7/29 Entertainment at Tiki Bar, performance TBA
 7/29 Odessa Seafood Night featuring Olya Fryz & Vidlunnia w/Olga Barabash & Chemney Camp Performance
 7/29,30,31 UPA Exhibit in the Library
 7/30 Zabava- Na Zdorovya AND Teen Dance Night-HRIM & DJ
 7/31-8/5 Scuba Diving Course

Summer Evening Dining and Performances

- MONDAYS - Steak Night featuring Vidlunnia w/Olga Barabash-Turgineva
 WEDNESDAYS - Hutsul Night featuring Vidlunnia w/Olga Barabash-Turgineva
 FRIDAYS - Odessa Seafood Night featuring Vidlunnia w/Olga Barabash-Turgineva

AUGUST

- 8/1-5 Golf Week
 8/5-7 Sports Jamboree
 8/5 Caberet show with Ron Cahute & Company
 8/5-7 Art Exhibit: Daria "Ducia" Hanushevsky ceramics exhibit in the Library
 8/6 Afternoon performances- "Barabolya" with Ron Cahute & Company followed by HRIM Zabava with Burya on Veselka Patio DJ in Veselka Hall
 8/7-20 Traditional Ukrainian Folk Dance Camp
 8/12 Lvivyany perform at Tiki Bar
 8/13 Miss Soyuzivka Weekend & Zabava with Tempo
 8/18-21 Kozak Family paintings exhibit in the Library
 8/19 Tiki Bar Entertainment with Zuki & Friends
 8/20 Dance Camp Recital Performance and Zabava with Fata Morgana
 8/27 Zabava with Halychany

SEPTEMBER

Labor Day Weekend Festivities

- 9/2 Tiki Bar Evening Entertainment with LUNA
 9/3 2pm Hrim Band
 8pm Concert featuring Kashtan Dancers in Veselka Hall
 Zabava with Luna & Fata Morgana
 9/4 2 pm Tiki Bar featuring Stefan Stawnychy
 1 pm Concert featuring Kashtan Dancers
 Zabava with Fata Morgana

UNA Estate Soyuzivka P.O. Box 529 • 216 Fordmoore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641

www.Soyuzivka.com

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Чи ви вже відвідали виставку творів О. Архипенка?

Лідія Коваленко

Без перебільшення - якщо заглянем у Книгу відгуків на виставку Архипенка в Українському Музею в Нью-Йорку вражають поперше високі оцінки, а далі, географія відвідувачів: Пенсильванія, Канада, Каліфорнія, Нью-Джерсі, Техас, Чикаго, Київ і Львів, Бразилія. А зміст: „Виставка – super!“, „Wonderful!“, „Excellent show!“, „Simply beautiful!“ і все-все – в цьому ж дусі. „Після перегляду переповнені гордістю за українських людей“ (Драгомирецькі з Сієтлу). „Щиро вдячна за талант і працьовитість українців“ (Ліда Ільків). „Горджуся за українську націю, котра дала світові славного Архипенка“ (М. Марчевський, редактор журналу „Образотворче мистецтво“, Київ). „Великий митець, якому вдалось збагнути тайну вічного у видимому навколишньому світі...Разом з Пікасо, Фернаном Леже й ін. вони естетично сформували стиль ХХ ст. З повагою до великого, світового значення українського митця Архипенка“ (С. Байда-Бенуа). „Дякуємо за відчуття життєвого простору, якого так не вистачає у реальному житті і так багато в творах Архипенка“ (Ірена Ярославич, Нью-Йорк).

Широко інформувала про цю подію в Українському музеї Нью-Йорку англомовна преса: „New York Times“, „The Village Voice“, „International Herald Tribune“, „The Wall Street Journal“, „Herald News“.

В українській діаспорі, мабуть, нема людини, яка б не знала чи не чула про Архипенка, хоч довгі роки світовий інформаційний простір сповіщав: „Archipenko from Russia“. Втім, ще й сьогодні читаємо в ньюйоркській газеті „Новое русское слово“ (23 квітня 2005 р.): „Был ли Архипенко украинским скульптором?“ (Чи Архипенко справді був українським скульптором?) !!!

Народився він в Києві (30 травня 1887р.), прожив там майже 20 років до від'їзду в Москву в 1906р. Батько, Порфирій Архипенко, викладав інженерію у Київському університеті. Дід був іконописцем, і малювати малий Олександр почав при ньому. Чотири роки навчався у київській Мистецькій школі. Не закінчивши (бо не сприймав консервативної методи навчання), подався в Москву, а відтак – до Парижу, міста революційного мистецького авангарду. Його друзями і колегами стають Пікасо, Матіс, Сезан, Леже, Брак, Модільяні, Аполінер, а також митці зі Східної Європи, зокрема Марк Шагал.

В Луврі він захопився наївним, емоційним мистецтвом Африки т.зв. примітивізмом. Клясика його не цікавила. Він був народжений для новаторства, для цілком нового стилю в скульптурі. І вже на виставці Салону незалежних митців в 1910- 1911 роках заявив про себе як новатор. І все його подальше творче життя (а це понад 60 років) було постійним експериментаторством, пошуком нового (у формі, у змісті, у матеріалах, кольорах, стилях і т. д.), відмовою від умовностей, традиційності. Міжнародне визнання він здобув ще до його персональної виставки у Венеційському Бієннале (1920рік), участь в якій вважалась найвищою нагородою.

В Парижі він також тісно спілкувався з художниками-виходцями з України: Малевичем, Кандинським, Олександром Екстер, Сонею Терк Делоне та ін. Знаходять у них спільні моменти східно-європейської спадщини. Деякі його праці позначені впливом трипільської культури (наприклад, „Жінка-ваза“).

Роки Першої світової війни (1914-1918) О. Архипенко проводить у Німеччині. Пару літ (1921-1923) живе і працює в Німеччині, а в 1923 році переїздить разом з дружиною Анжеликою Бруно-Шульц, також скульптором, до США. Тут він продовжує творити, викладає в Мистецьких школах різних штатів, створює

свої школи, бере участь у численних виставках, пише два томи „Пятдесят творчих років: 1908- 1958“ (видано в Нью-Йорку в 1960 році, і тепер це видання – бібліографічна рідкість), засновує в 1929 році свою творчу лабораторію в Бірсвілі, що на відстані трьох годин їзди авто з Нью-Йорку. На сьогодні тут діє Фундація Архипенка, яку очолює його вдова - друга дружина Френсіс Архипенко-Грей. (administration@archipenko.org).

Всі роки в Америці О. Архипенко підтримував зв'язки з українською громадою. Один із вчинків увійшов в історію. В 1933 році Союз Українок Америки збирав кошти для допомоги жертвам голоду в Україні. Мистець дарує для цієї цілі одну із своїх скульптур – „Портрет жінки“. Її розігрують в лотерію.

О. Архипенка обирають почесним членом відомого впродовж довгих років українського „Мистецького клубу“ в Нью-Йорку. Створює погруддя Тараса Шевченка, одним з яких відкривається виставка в Музеї, інший – на території Союзу, оселі УНСОюзу. Для українського парку в Клівленді виготовляє погруддя князя Володимира, Т.Шевченка, І.Франка.

Нам пощастило, оскільки гідом нашим була перша особа Музею – її незмінний директор Марія Шуст. Завдяки їй, як і Раді директорів музею, як і всій українській громаді Нью-Йорку збудовано нове приміщення музею кошторисом в 9 млн. дол., зібраних виключно громадою. І дуже символічно, що нове приміщення Українського музею відкрито (3 квітня ц. р.) саме виставкою „Олександр Архипенко. Візія і тяглість“.

Виставка включає 65 експонатів – скульптур і живописо-скульптур. М. Шуст пояснює, що експозиція розділена на чотири умовних розділи-кімнати, щоб ми мали уявлення про різноманітність творчості скульптора-новатора. Початок огляду за назвою „Зміст у формі“ – це ранні втілення ідей кубізму („Жінка з котом“, „Сидяча фігура“ й ін.) та впливу африканського мистецтва у стилі примітивізму. Пошук форми поєднується з намаганням зберегти ідею, як от в „Сімейному житті“, в „Жінці-вазі“ або в „Портрет жінки“. До речі, тема жінки стала центральною в його творчості і незліченною за назвами (танцівниці, фігури у різних просторах, мадонни різних рас і т. д.) Проте в цьому залі найбільше всіх приваблюють Медрано I і Медрано II (1912- 1914 роки). Це перший і найяскравіший приклад його революційного винаходу – так званого скульптуро-малярства. (Медрано – назва цирку в Парижі. Цирк, як такий, часто вживався тоді в мистецькій тематиці). Суть скульптуро-малярства – у вживанні різних ма-

теріалів. У „Медрані“ це метал, дрід, скло, дерево, які ще розмалюються фарбами. В 20-ті роки він продовжує використовувати цю методу. Повертається до нього в 50-ті, але з використанням таких нових матеріалів, як бейклайт, формайка. На виставці добре представлені скульптуро-картини всіх періодів, в тому числі одна з найзнаменитіших – „Клеопатра“ (1957 рік). Увага скульптора до кольору вважається майже унікальною. Ніхто із скульпторів ХХ ст. не вживав колір так наполегливо і послідовно, як Архипенко. Він писав: „У нашому щоденному рухливому оточенні кольори переливаються у форми, а форми – у кольори, і немає форм без кольорів“.

Наступний розділ виставки, що займає цілу кімнату, „Форма і простір“ демонструє його ще одне нововведення: використання вигнуто-вгнутих форм, що є втіленням ідеї позитиву і негативу, діалектичності мислення. Якщо замість обличчя чи то жіночих грудей – діра, порожнеча, то це та сама реальність, тільки виражена негативом. Недарма його прозвали „Поетом порожнечі“. Він був переконаний: „Не так присутність існуючої речі, як її відсутність спонукає до творчості“. Іншими словами: все що є – нечітко. Творчість спонукає створювати те, чого нема і до чого маєш нахил.

Був період, коли ним оволоділа ідея руху в скульптурі. Він навіть отримав патент на винахід машини, яка рухалась, міняючи форму образів, за назвою „Архипентура“. На жаль, сліди її згубились. Перший експеримент рухомої скульптури здійснено ще в „Медрано“. Геніальне вміння передати рух у скульптурі бачимо в „Синій танцюристці“, „Ході“ та інших творах в розділі виставки „Рух і стриманість“. Тим часом безрух, стриманість, споглядальність властиві групі творів, з яких найефектнішими вважаються „Торс у просторі“, „Гідність“.

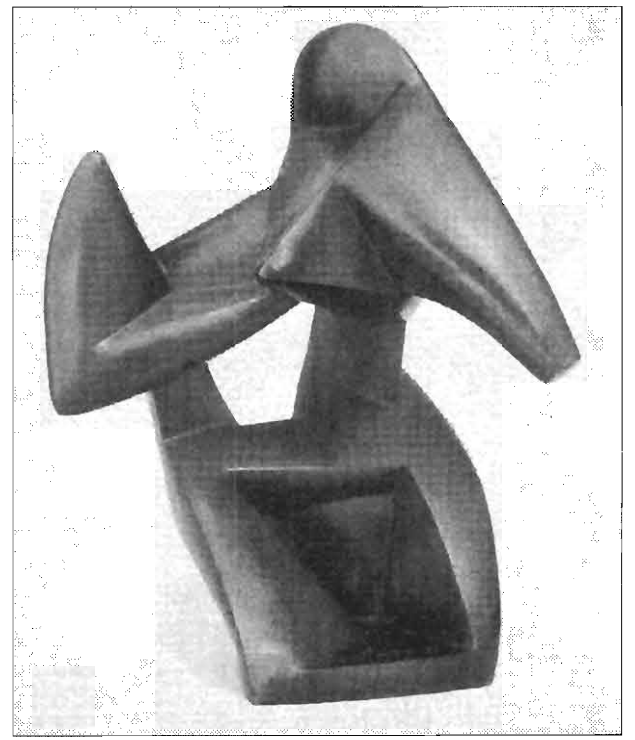
А як приклад постійних пошуків нових матеріалів є куточок в кінці виставкового маршруту з буквально фантастичними творами з прозорого плексиглазу і електропідсвітленням.

Реалістичний стиль, до якого скульптор зрідка звертався, представлений чудовою, як на мене (послідовні прихильники модерну так не вважають), скульптурою „Ма-медитація“.

Отож хто ще не побував там, зробіть це обов'язково. Виставка діятиме до 18 вересня. Свідчу: господарі Музею надзвичайно уважні до всіх відвідувачів. І нове приміщення, і виставка, і обслуга – сучасні, на вищому рівні. Після відвідин можна з собою взяти двомовний ілюстрований 256-сторінковий каталог. Автор - куратор виставки проф. Ярослав Лешко. Звертайтеся також на: info@ukrainianmuseum.org, тел.: (212) 228-0110.

Олександр Архипенко. „Нахилена“

Олександр Архипенко. „Боксери“

НОВІ ВИДАННЯ

Книга для всіх шанувальників українського слова

„Хрестоматія з української літератури” (для учнів 10-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів). За ред. П. Кононенка, Є. Федоренка. К. „Міленіум”, 2005.

Імена П. Кононенка та Є. Федоренка – авторів-упорядників „Хрестоматії з української літератури” – добре знані і в Україні, і в усьому світі.

П. Кононенко – академік, доктор філології, духовний наставник багатьох поколінь учителів. За його програмами з української літератури, науковими розвідками вчителі незалежної України досягли велич українського художнього слова. Є. Федоренко – голова Шкільної ради УКА, академік УВАН та АПН – так само добре знайомий в Україні науковець, освітянин, палкий сподвижник українського слова, меценат.

Вміщені в хрестоматії літературно-критичні статті, наукові розвідки (а серед авторів – постаті І. Франка, С. Єфремова, Д. Донцова, П. Филиповича, М. Зерова, Ю. Шереха, О. Гончара, П. Кононенка, В. Шевчука, М. Жулинського, молодих літературознавців, серед яких я б відзначила О. Хоменка) підкреслюють культурно-естетичний підхід, покладений в основу періодизації української літератури як органічної складової світового літературного процесу. Саме такий підхід чітко прослідковується в структурі хрестоматії. І все це сприятиме вихованню активно мислячих особистостей, здатних до прийняття самостійних рішень.

Хрестоматія дасть можливість систематично використовувати її у домашніх та шкільних умовах як нормативний засіб навчання і самонавчання, сприятиме вихованню, національній самоідентифікації.

Окремо слід сказати про вступну статтю академіка П. Кононенка, яка орієнтує вчителя на вивчення літератури як виду мистецтва, покликаного виховувати духовну особистість, формувати у школярів естетичні смаки й уподобання, навчати розумінню краси. Ця книга буде корисною старшокласникам, студентам, учителям та всім, хто цікавиться українською літературою.

Людмила Доненко,
Київ

Я вважаю, що це – одна із радісних книжок. Це видання породжує високі позитивні емоції. Я особисто розглядав би його, як продовження тієї справи, яка була започаткована в 1994 році, коли вийшла спершу в трьох томах, а потім до цього було додано ще один том, знаменита хрестоматія під назвою „Українське слово”.

Мені приємно бачити імена двох упорядників – це відомі наші люди Петро Кононенко, якого знає українство усього світу, і дуже ентузіастична і працьовита людина, і відомий науковець Євген Федоренко, якого я теж здавна знаю років 15 і весь час маю з ним контакт. Ідея цієї хрестоматії – „Українського слова” – з’явилася під час мого особистого контакту з ним... Тоді він пропонував видати якісь шкільні підручники, а я дуже скептично сприйняв цю ідею, бо підручники, які вони видали в Америці, в діаспорі, були зорієнтовані на місцевий контингент, на людей, які живуть за межами України. Але коли побачив хрестоматію в одному томі, видану Євгеном Федоренком разом з Павлом Муляром, сказав: „Давайте це ми зробимо в Україні, водночас удосконаливши її”. Так воно і вийшло, і це було нечувано, враховуючи стотисячний наклад. „Українське слово” відіграло свою роль у школі, це незамінний посібник для викладачів, яким треба розширити свої знання про літературу...

Але зараз маємо не менш радісну подію – вихід у світ „Хрестоматії з української літератури (для учнів 10-11 класів)”. Вона так ошатно, так комфортно видана, що це така книжка, яку учні реально здатні понести в себе в торбці. Тобто вона корисна і для здоров’я фізичного, а для духовного здоров’я вона взагалі унікальна. Навіть елементарний перегляд засвідчує продуманий підбір текстів і персоналій. Тут і Маланюк, і Ольжич, і Тодось Осьмачка, потім відомі імена – коли того ж Володимира Сосюру пропонують не лише взірцем „Так ніхто не кохав”, але й твором „Два Володьки” – це свідчить, що упорядники – люди з розумінням глибини цієї особистості, цієї драми. Це вже заслуговує на високу характеристику.

Приємно вражає і те, що в книзі подані кращі зразки української літературної критики, і це невеликі тексти. Я вважаю, що це дуже добре. Нашу культуру могутньою творив той же Сергій Єфремов, той же Микола Зеров, і такі прізвища стають відомими школярам. Надзвичайно корисно, коли учні читають тексти, поєднані з проникливими думками літературознавців.

Анатолій Погрібний,
голова Київської організації
Національної Спільноти
письменників України

Весь наклад хрестоматії – 28 тисяч примірників – передано до бібліотек і навчальних закладів Міністерства освіти України.

Збірник пам’яті Михайла Ветухова

Вийшов з друку збірник, присвячений пам’яті Михайла Ветухова, видатного генетика, першого президента УВАН у США.

Збірник складається з 14 розділів і включає особисті спогади М. Ветухова і спогади про нього як людину і науковця, а також кілька його наукових та публіцистичних статей. Докладно простежено шлях М. Ветухова з рідного Харкова, де під час німецької окупації він був головою Обласної земельної управи і багато зробив для стабілізації економіки свого рідного краю, і далі через Галичину, Німеччину і до Америки.

Окремий розділ присвячено розбудові УВАН під керівництвом М. Ветухова, його співпраці з Інститутом вивчення СССР та з українськими громадськими й політичними організаціями у США. У збірнику також надруковані листи М. Ветухова до різних осіб, зокрема до гетьмана П. Скоропадського, до Розалії Винниченко, Володимира Кубійовича, Андрія Лівичького, архієпископа Гаєвського, Миколи Шлемкевича

та інших. Подана також бібліографія його наукових праць, родинні фотографії та спільні знімки з друзями та співробітниками. В кінці названі учасники збірника – Любов Дражевська (упорядник), Олександр Домбровський, Анатолій Русначенко, Юрій Шевельов, Іван Кедрин-Рудницький, Ольга Павловська, Лев Биковський, Юрій Луцький та інші.

Збірник плянували видати ще 1963 року, до складу редколегії тоді входили О. Архімович, В. Давиденко, Л. Дражевська, О. Оглоблін, Ю. Шевельов і М. Шлемкевич. Через непередбачені обставини видання затягнулося аж до тепер і вийшло під редакцією Асі Гумецької з допомогою упорядників Любови Дражевської та Леоніда Лимана.

Збірник можна придбати за 25 дол в канцелярії УВАН: „The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the US”, 206 West 100th Street, new York, NY. 10025-5018. Тел. (212) 222-1866.

УВАН

Балет – московський, але артисти – українські

НЬО-ЙОРК. – Знаменною подією в театральному житті великого міста стали гостьові виступи балету Великого театру з Москви, який від 18 до 30 липня показав в Метрополітен-опері чотири балети. Серед них були „Спартак” А. Хачатуряна, який до 1969 року ставився тільки в СССР, „Дон Кіхот” Л. Мінкуса, „Світлий струмок” Д. Шостаковича – балет про колгоспне життя, який в 1935 році був заборонений Сталіним як перебільшений показ „сільського щастя”, а також „Дочка фараона” Цезаря Пуні. Кожна вистава йшла при повній залі і викликала гаряче схвалення глядачів і преси.

Коли б київський балет досягнув такого визнання в світі! Ця репліка може видатися риторичною. Проте варто звернути увагу на те, хто ж саме так сподобався театрам Нью-Йорку.

Театральна програма повідомляє, що художній керівник московського балету Олексій Ратманський народився в Україні і шість років був провідним солістом Київського театру опери і балету ім. Шевченка. Потім він перейшов у Королівський балет Вінніпегу, Канада, а від 1997 року став провідним солістом Королівського балету Данії, після чого його звабила Москва.

Про біографії артистів в програмі відомостей немає, але варто зауважити, що провідні ролі в усіх балетах виконував соліст Володимир Непорожній, разом з ним танцювали солісти і танцювальники кордебалету Анастасія та Ірина

Володимир Непорожній
і Світлана Захарова в балеті
„Дочка фараона”
Фото: Дамір Юсупов

Яценко, Тимофій Лавренюк, Ілона Мацій, Ольга Мигай, Анастасія Сташкевич, Павло Дмитриченко, Петро Казмірук, Андрій Шумлянський, Сергій Зеленко, ряд інших, прізвища яких наводять на думку про українське походження. То ж чи усе гаразд в київському театрі, коли не в його стіни, а за кордон прямують українські таланти?

Л. Хм.

Користуйтеся
веб-сайтами
„СВОБОДИ”
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА”
www.ukrweekly.com
УНІОЮЗУ
www.unamember.com

ПОДОРОЖІ

До Прнявору, до Прнявору!

І знову, вже втретє, збирався вдома в Чернівцях, на зеленій Буковині, до боснійських бескидів, балканських бродів, до тамтешньої української громади – людей, з якими заприятелював і поріднився серцем, які так багато роблять для розвитку та збереження української культури в Боснії і Герцеговині. Линув усім серцем до мальовничого Прнявору, неподалік Дервенти й Банялівки, як тут зазвичай називають місто Баню Луку, до української Літньої школи імені Андрея Шептицького, що вже п'ятий рік підряд успішно діє під керівництвом її засновника о. Петра Овада та його сина – президента Української асоціації „Світ культури” Григорія Овада.

Донька о. Овада – Оксана Овад після закінчення філологічного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, стала першою вчителькою української мови, літератури й віронауки у Боснії та Герцеговині. Вона залюбки навчає дітей співучої материнської мови, пробуджує у дитячих душах українську самосвідомість. В Українському культурно-духовному центрі відбуваються різні заходи, зустрічі, діють освітні програми та курси українознавства, етнографічний музей та бібліотека.

На цей раз я їхав до Прнявору зі студентами та викладачами географічного факультету Чернівецького національного університету на запрошення Новосадського університету у Воеводині. Нашою метою було проходження практики з міжнародного туризму. Тут нас привітно й гостинно зустріли, ознайомили з роботою кафедр, культурно-історичними пам'ятками. Було підписано договір про подальшу співпрацю між двома університетами. Ми також здійснили дводенну подорож до перлини Чорногорії – міста Будви та острова святого Стефана в Адріатичному морі.

Відтак були пару спекотних днів чекання перед амбасадю Боснії і Герцеговини, яку мав відвідати після Нового Саду. Для цього треба було оформити відповідну візу. Якби не клопотання о. Петра Овада (вже вкотре в таких випадках!), то напевно чи пощастило б мені вчите-

лювати протягом літа у згаданій школі. На світанні рейсовим автобусом приїхав до Прнявору й потрапив у дружні обійми о. Петра. А вже по обіді Український духовний центр вирував диточим сміхом та піснями. До нього з'їжджалися хлопчики та дівчатка з Прієдору, Канижа, Бані Луки, з Німеччини...

Українську літню школу 2005 вітальним словом урочисто відкрив координатор о. Петро Овад. З найкращими побажаннями до присутніх звернувся голова Прнявору Владо Живкович, Посол України в Хорватській Республіці Віктор Кирик, культурний аташе Ярослав Симонов. Відбулася презентація книги місцевого автора Неделька Санчаніна „Дві Батьківщини в серці”, що вийшла нещодавно з нагоди 35-річчя священничої праці о. Петра Овада.

Швидко проминули 10 днів навчання першої групи. А таких навчальних груп протягом літа – три. Багатою і напруженою була учнівська програма – щоденні поглиблені лекції з української мови та літератури, які вели Оксана Овад (Прнявор) й піддиякон Андрій Петришин (Торонто, Канада), з історії України – о. Мирослав Кирничний (Баня Лука), з географії України, журналістики, правила доброї поведінки – Жан Макаренко (Чернівці, Україна), з релігії – сестри Василіянки провінції св. Архангела Михаїла з Хорватії), музичної культури – Маріяна Карпа, фізичного виховання – Ігор Граховац-Федишин.

Під керівництвом вчительки музичної культури і фолкльору Маріяни Карпи учні вчилися грати на бандурі, співати церковних та народних пісень, щоб узяти участь у щорічному фестивалі „Червона калина” в Дев'ятині. Заключним акордом огляду став запальний іскрометний гопак у виконанні молодіжної групи з Прнявору, у якому брали участь і вихованці Літньої школи. Їх довго не відпускали з сцени вдячними оплесками глядачі.

Щасливим був о. Петро. З сльозами в очах дивився він на сяючі обличчя своїх вихованців...

Жан Макаренко,
Чернівці

На фестивалі „Червона калина”

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ- ЙОРКУ

влаштує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

присвячені 50-літтю УСЦАК і 50-літтю тенісових змагань

(LABOR DAY WEEKEND)

Субота, 3 вересня 2005 р., о год. 10:00 ранку

Вправи – год. 9-та ранку

за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ
і НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
у наступних конкуренціях для дівчат і хлопців:

Число конкур.	Вік – хлопці			Вік – дівчата	Число конкур.
1	13/14	100 м.	змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м.	змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м.	довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м.	довільний	11/12	8
9	13/14	50 м.	довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м.	довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м.	довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м.	довільний	11/12	16
17	13/14	50 м.	горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м.	горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м.	горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м.	горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м.	грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м.	грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м.	грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м.	грудний	11/12	32
33	13/14	100 м.	довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м.	довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м.	метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м.	метелик	11/12	40
41	13/14	50 м.	метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м.	метелик	15 і вище	44
ГІНЦІ					
45	10 і нижче	4x25 м.	довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4x25 м.	довільний	11/12	48
49	13/14	4x50 м.	довільний	13/14	50
51	15 і вище	4x50 м.	змінний	15 і вище	52

Змагання (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз у гінцях. Гінці будуть устійнені клубовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ до 21-го серпня 2005 року на руки Марійки Бокало, провідника змагань. Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове – 5 дол. від змагуна (-ки)

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

Ім'я, прізвище: (по-англійськи) _____

(по-українськи) _____

Адреса _____ Поштовий Код _____

Телефон: (.....) _____ Вік _____

Хлопець _____ Дівчина _____

Клуб/Молодеча організація _____

Конкуренція _____ Час _____

Конкуренція _____ Час _____

Конкуренція _____ Час _____

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на „Ukrainian Sports Federation”) на адресу:

Marika Bokalo, 641 Evergreen Pkwy, Union, NJ 07083 •Tel.: (908) 851-0617

Tel.: (908) 851-0617

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу: 680 Sandford Avenue, Newark, NJ 07106

Жан Макаренко серед дітей в літній школі

August 1-4, 2005

TEE UP FOR GOLF WEEK!

If you're a golf enthusiast, join us for a week of fun and play golf at the area's premier courses. Weekly price includes: 5 nights stay, daily breakfast & dinner, tee-shirt, 4 1/2 rounds of golf (Monday–Thursday) and transportation to and from golf courses. Tee-off with a welcome reception Sunday night. Daily awards and prizes lead up to a final awards banquet. Daily golfers are also welcome!

Week Course Schedule (subject to change):

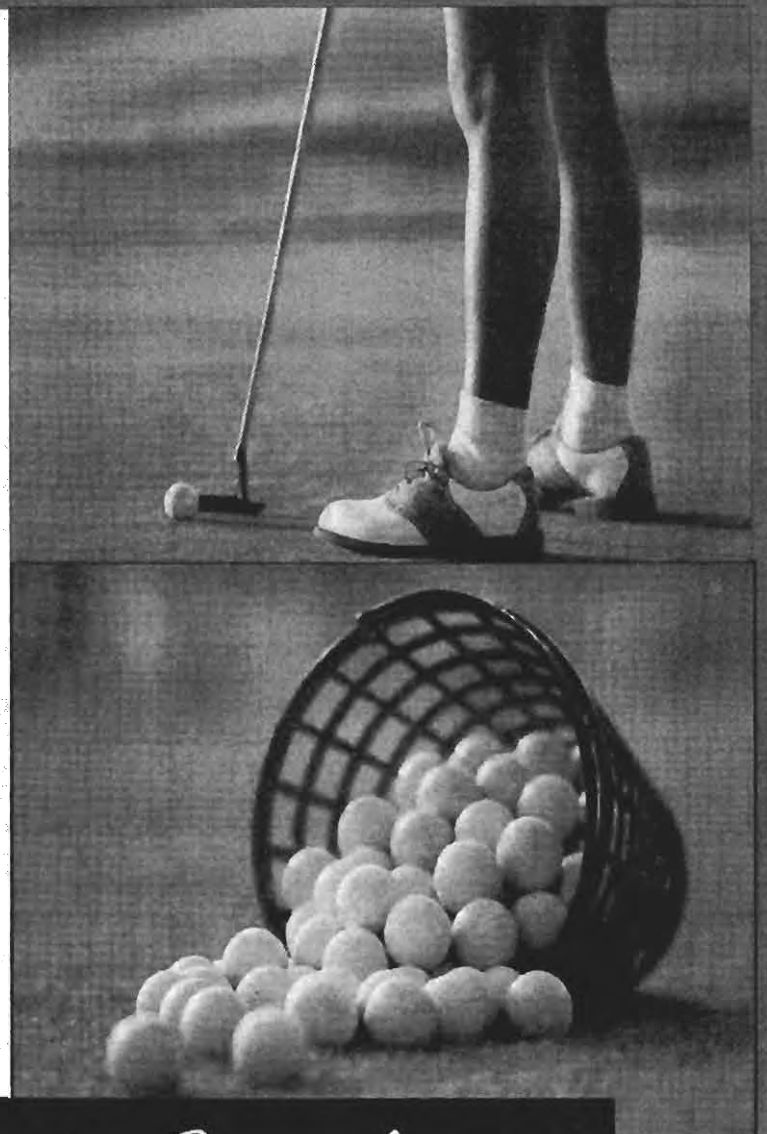
Monday– Grossingers Golf Course
Tuesday– Kutschers Golf Club
Wednesday– Concord (The Monster) Golf Club

GOLF PACKAGE RATES: WEEKLY (5 nights):

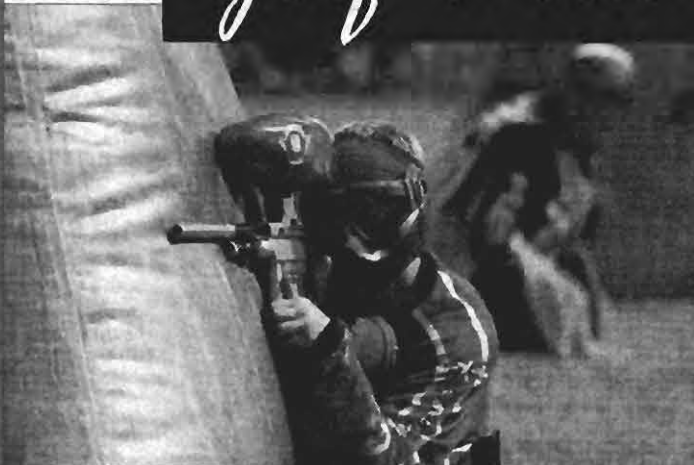
\$750/per person– Based on Double Occupancy of Two Golfers
\$1050.00– Based on Double Occupancy of One Golfer & Spouse
\$950.00–One Golfer, Single Occupancy

DAILY:

\$150.00– Per night, double occupancy
\$190.00– Per night, single occupancy
(includes dinner, room, transportation, round of golf & breakfast)

Golf Week & Sports Jamboree

August 5-7, 2005

3rd ANNUAL SPORTS JAMBOREE!

Join us for Soyuzivka's 3rd annual weekend of athletics and festivities. Sign up a team or individual member, for the weekend tournaments:

Soccer Tournament, 5 v 5 in hockey rink– cash prizes!
Volleyball Tournament, 4 v 4 teams
Paintball Games
Foos Ball Tournament on Tiki Deck

Even if you're not a sports enthusiast, we'll have plenty of food (BBQ AND Pig roast), live music and entertainment all weekend.

Friday Night-

Featuring Ihor Bachynskyj & Ron Cahut Kozak Caberet/Comedy Show

Saturday-

Outside performance with Barabolya & zabava with the band Burya.

RATE:

\$25 per person

*Includes Welcoming BBQ and Gate Entrance All Weekend
Games are played Rain or Shine!*

*For more information
Call (845) 626-5641
or visit our website at:
www.Soyuzivka.com*

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANAInternational Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com**ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ.****МОРЕМ • АВІА**

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організації.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західна Україна; \$15 – Східна Україна

Телефонуйте безкоштовно:

1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45	
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50	
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75	
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100	

Масло ліцензію на пересилку доларів.

Також пересилаємо в інші країни.

• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок "Родинний" з каталогу вміст пакунку: борошно – 20 ф.,

гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,

саліями – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,

кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.

Ціна \$ 99 за 51 ф.

**АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ
КУЗЕМЧАК****КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ**

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна

Оплату беремо лише після виграти процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID

1373 Broad St., Clifton, NJ 07013

(973) 773-9800

• ПРАЦЯ •

Шукаю жінку тільки для догляду за маленькою дитиною 3 дні на тиждень по 6 год. – 10 дол. за годину.

Прощу дзвонити:

(646) 235-8978 Наталя

Потрібна особа до опіки над старшою українкою в Putnam Valley, NY. Праця включає домашню поміч і терапію.

Вимагані українська і англійська мови.

Тел.: (845) 526-2612

• НА ПРОДАЖ •**"Queens Co-op Sale"**

Продається 1-спальне гарне помешкання на партері, "hi ceiling" біля автобусної зупинки і підземки F, E і R, 2 бльоки від ресторанів, магазинів і кіна. Помешкання дуже вигідне для самітної особи або для медичного чи іншого бюро. Ціна \$ 179,000.

Тел. (718) 261-8593.

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

**Федеральна
Кредитова
Кооператива
СУМА**

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Сертифікати *

3 місячні	3.30% APR (3.25 APR) **
6 місячні	3.56% APR (3.50 APR) **
1 річні	3.87% APR (3.80 APR) **

* Сертифікати понад \$100,000 платимо 0.25% додатково.

** Відсотки нараховуються у річному відношенні і можуть змінюватись без попереджень.

Головне бюро – Main Office

125 Corporate Blvd

Yonkers, New York 10701-6841

Tel: 914-220-4900 Fax: 914-220-4090

1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі
Yonkers BranchФілія в Спрінг Велі
Spring Valley BranchФілія в Стамфорді
Stamford Branch301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Tel.: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936E-mail:
palisade@sumafcu.org16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Tel.: 845-356-0087
Fax: 845-356-533539 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel.: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246E-mail:
stamford@sumafcu.org

Internet:

www.sumafcu.org

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ****DNIPRO CO.**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Тел.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA

1801 Cottman Ave

Тел.: (215) 728-6040

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036**PACKAGES TO UKRAINE**

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМмінімум
10 фунтів**ЛІТАКОМ**2-3 тижні
мін.
10 фунтів**ДОЛЯРИ**Пересилка
і
доставка**ЕЛЕКТРОНІКА**

220 V

15 років в бізнесі чесною і добросовісною праці.

Відправляємо і полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,

Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

**LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS**Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212**AIR CONDITIONED**Обслуга ЩИРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555**ПЕТРО ЯРЕМА****УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК**Peter Jarema**129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

В ЧЕТВЕРТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
(що припадає на 16 серпня 2005 р.)
відходу у вічність нашого
невіджалуваного і незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

СВ. П.

д-ра проф. ПЕТРА ГОЯ

будуть відправлені

**ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ
З ПАНАХИДАМИ**

В УКРАЇНСЬКИХ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИХ ЦЕРКВАХ

в Америці:

в церкві св. Юра в Нью-Йорку, 16 серпня.

в Україні:

в монастирі св. Альфонса. (Редemptористи у Львові);
в Бучачі у церкві Вознесіння Чесного Хреста Господнього,
13, 16, 20 серпня.

За спокій душі нашого незабутнього МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ
просять про молитви:

дружина – ОЛЕНА-ЛЕСЯ
доня – МАРУСЯ
син – ЮРІЙ з дружиною ШЕРИЛ
внук – СТЕФАН-ПЕТРО

*„Все, що мав в житті, він віддав,
Для одної ідеї,
І горів, і яснів, і страждав
І трудився для неї“.*

Іван Франко

Пам'яті священика-патріота

До 10-річчя від дня смерті о. Євгена Гарабача

Маю велику приємність познайомити наших читачів ще з однією національно свідомою родиною – подружжям Гарабачів.

Євген Гарабач прийшов на світ 3 січня 1915 року у Відні, в сім'ї о. Степана і Марії (з роду Бориславських). Рід Євгена виводився з Негрибки, коло Перемишля. Двоюрідні Євгенові брати з Негрибки Іван і Василь загинули геройською смертю в УПА. З Австрії родина, евакуйована під час першої світової війни, повернулася до Улична на Дрогобиччині, де Євген закінчив початкову школу і вступив до української Перемиської гімназії (ПЧГ). Закінчив її у 1933 році. Вчився добре, був активним членом пластового куреня ім. Івана Богуна, деякий час очолював спортивне товариство „Сянова Чайка“, був також активним членом підпільного юнацтва ОУН. Після гімназії йде студіювати право у Львівському університеті, та вже на першому році навчання його заарештовують за т.зв. „шкільну акцію“, засуджують на три роки тюрми і десять років позбавлення громадянських прав. Ув'язнення відбував у Тарновській в'язниці.

В 1936 році вийшов на волю, з великими труднощами повернувся на студії, залишаючись під пильним оком польської поліції. Напередодні Другої світової війни був знову заарештований і запроторений до „Бережи Картузької“, де страждав аж до розгрому Польщі. Під час німецької окупації Євген виїхав на студії до Відня, там брав активну участь в праці Студентського товариства „Січ“ і виконував функцію провідника ОУН. У Відні його заарештовує гестапо, звідси перевозить до концентраційного табору Дахау. Під час перевезення в'язнів до іншого місця він, наражуючись на смерть, втікає і переховується в лісах в Тюрингії аж до капітуляції гітлерівської Німеччини.

Після війни він знову повертається до студій у Відні, завершує їх дипломом інженера в УВУ у Мюнхені. Після цього починається його активна співпраця з о. Іваном Гриньохом, Ми-

колою Лебедем, Мирославом Прокопом та іншими діячами ЗП УГВР. Цей період в діяльності ОУН був винятково складний – у зв'язку з відомим внутрішнім розколом. Євген Гарабач був одним з тих небагатьох толерантних і коректних діячів, котрі зменшували гостроту протистоянь. Працюючи в редакції журналу „Сучасність“, він вміщував такі матеріали, які будували добру атмосферу в українських громадах.

В редакції „Сучасності“ мав шість пізнати майбутню свою дружину – Марію (псевдо „Олена“, яка прибула до Німеччини з групою представників УГВР.) В 1946 році Євген і Марія одружилися. Марія працювала разом з чоловіком в редакції журналу „Сучасність“, готувала матеріали для Радіо „Свобода“. Від 1950 року очолювала Мюнхенський відділ ОУЖ, одночасно була членом Головної управи жіночих організацій, майже двадцять років керувала молодіжним дівочим хором „Діброва“, допомагала чоловікові в праці у Патріархальному Земляцтві, якого Євген був головою.

Винісши з дому з молодих років глибоку віру в Бога, вирішив у зрілі літа закінчити теологічні студії у Відні і Римі, свячення прийняв з рук Патріарха Йосифа 15 листопада 1978 року в Кастель-Гандольфо і був призначений на душпастерську працю в Англії, в українських осередках. Якийсь час, на запрошення Владика Лостена, перебував у США, служив у церкві св. Івана Хрестителя в Гантері. В 1985 році повернувся до Мюнхена і був призначений Владикою Платоном Корнеляком на душпастера в Штудгардті. На жаль, підірване тюрмами і концентраційними таборами здоров'я о. Євгена почало занепадати, і 20 вересня 1994 року він помер. Згідно з його волею, тіло було перевезене до села Уличне на Дрогобиччині і похоронні служби завершив Владика Юліян Вороновський при участі 22-ох священиків і великої кількості вірних з Дрогобиччини і Перемищини.

Ярослав Стех

Ділимося сумною вісткою,
що в понеділок, 25 липня 2005 р.,
по довгій недусі упокоїлася в Бозі
на 85-му році життя наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

АННА ЦІЗДИН

з дому КОТУЛА

Членка Сестрицтва церкви свв. Петра і Павла в Куртис Бей, Мд.

ПАНАХИДУ відслужено у четвер, 28 липня 2005 р. в похоронному заведенні „Gonco“ в Балтиморі, Мд.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 29 липня в церкві свв. Петра і Павла в Куртис Бей, Мд, а відтак на цвинтарі св. Михаїла в Балтиморі, Мд.,

В глибокому смутку залишилися :

син – МИРОСЛАВ
донька – МАРІЯННА
внуки – МЕЛАНІЯ, СТЕФАНІЯ, АДАМ
сестри – МАРІЯ БАРАН з родиною
– РОЗАЛІЯ ГУТНИК з родиною
сестринка – МАРІЯ ШИХ з чоловіком ВАСИЛЕМ і дітьми
МАРІЯНОМ і ОЛЕКСАНДРОМ
швагрова – МАРТА МИХАЙЛИШИН з родиною
братанка – МАРІЯННА ЮРКІВ з родиною
кузинка – ПАВЛІНА ТОБЕЙЧУК з родиною
та ближча і дальша родина в діаспорі і Україні.

Вічна їй пам'ять!

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого найдорожчого МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ і ПРАДІДУСЯ

бл. п.

МИРОНА ЛУЧАНКА

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ

в понеділок, 22 серпня 2005 року о год. 7-ій вечора
в українській католицькій церкві св. Йосафата в Рочестері, Н. Й.

Про молитву за душу Покійного просять:

дружина – АНАСТАСІЯ, ДІТИ, ВНУКИ і ПРАВНУКИ

Вічна йому пам'ять!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБЕРГУ ТА ІНШИХ.

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок,
1 серпня 2005 р., відійшла від нас у вічність
на 87-му році життя наша найдорожча
ДРУЖИНА і МАТИ

бл. п.

МАРТА ЛЮБОВ ЯРОШ з ГАВРИЩАКІВ

Членка 83-го Відділу Союзу Українок і
Пластового куреня „Верховинки”

ПАНАХИДА відбулася в середу, 3 серпня 2005 р. о год. 7:30 веч. в
похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 4 серпня 2005 р. о год.
9:30 ранку в церкві св. Юра при 7-й вулиці в Нью-Йорку, а відтак на
цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишені:

чоловік – СТАХ
син – АНДРІЙ з дружиною КЕРИН
та ближча і дальша родина

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів родина просить скласти пожертви
на Український Музей в Нью-Йорку.

Повідомляємо, що 15 липня 2005 р.
відійшов у Божу вічність

бл. п.

БОГДАН ГРИГОРІЙ ПРОКОП

народжений 9 лютого 1926 року в Україні,
син Марії Кульгавець і Олександра Прокопа.

Бакалавр механічної інженерії, магістер бізнесу,
призначений професійний інженер, власник патентів і
віцепрезидент/головний інженер фірми Гейз-Ексил

Залишив у смутку:

синів і їх матір:

МАРКА ЄВГЕНА ПРОКОПА, РОМАНА ОЛЕКСАНДРА ПРОКОПА,
ПАВЛА ТИМІША ПРОКОПА і ЛАДУ ПЕЛЕНСЬКУ ПРОКОП,
внука ЄВАНА КАРЛА ПРОКОПА
брата РОМАНА ПРОКОПА в Україні
дружину КЕРИЛ ПРОКОП і прибраних дітей
НІКОЛУ БАРТОН, ДІАНУ МЕК, ДЖОНА ДЕЛЯПОРТ
прибраних внуків ЕШЛІ ВАГНЕР, ДЖЕЙМЗ ДЕЙВІД ВАГНЕР і
ШЕЛЬБИ БАРТОН

Пам'ятна відправа відбулася 30-липня о 2-й год. по пол.

North Texas Airstream Community,
200 Walnut Hill Ave, Hillsboro, TX 76645

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів пожертви висилати на:
Rose Foundation in honor of Robert Prokop at the National
Foundation of Cancer Research (www.nfcr.org) та Foundation for
Pancreatic Cancer Research (www.lustgardenfoundation.org)

Ділимося сумною вісткою,
що 15 липня 2005 року відійшла у вічність

бл. п.

ОЛЬГА МЕЛЬНИКОВИЧ

нар. 17 листопада 1919 року в м. Кам'янка Стрімлова.

У глибокому смутку залишені:

чоловік – МИХАЙЛО
син – СТЕФАН

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями
і знайомими, що в суботу, 2 липня 2005 р.,
відійшов у вічність по довгій недужі

бл. п.

ІВАН ПОСТУПАК

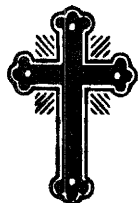
Нар. 15 квітня 1918 р. на Лемківщині.

В глибокому смутку залишені:

дружина – АННА
доньки – ОЛЯ з чоловіком ДЖАНОМ
– МАРІЙКА з чоловіком ПЕТРОМ
син – МИХАСЬ з дружиною ЛОРІ
донька – СТЕФАНІЯ з чоловіком РІЧІ
сестра дружини – ОЛЯ ДОЧЕКАЛЬСЬКА
9 внуків і 3 правнучки
сестри – МАРІЯ і АНЕЛЬКА з родинами в Україні

Просимо молитися за душу покійного ІВАНА

Вічна йому пам'ять!

У 8-му РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
незабутньої СЕСТРИ

бл. п.

ІРЕНИ КОВШЕВИЧ-ГАСЮК

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

16 серпня 2005 р.
в українській католицькій церкві
св. Івана Хрестителя в Гантері, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Родину, приятелів та знайомих
прошу про молитви за Покійну.

Сестра ХРИСТИНА К. ДУРБАК

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent

Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent

Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039)
Fax: (973) 292-0900

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International

ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

„АПОН“ ВІДЕО І МУЗИКА

Замовляйте Каталог: CDs
VHS і DVD – В.Юценка та інші

P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103.
Tel.: (718) 721-5599

ОРКЕСТРА „ЛУНА“

Музика на весілля, забори, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

KOZAK CONSTRUCTION, Co.

Ремонтую і переробляємо хати, помеш-
кання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак,
шпалювання, малювання.

Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

16.9¢/min
CALL УКРАЇНА
Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world
- any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards:
calls to Ukraine from 7.8¢/min.

1-800-449-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC

Board Certified: Cardiovascular Disease,
Interventional, Nuclear Cardiology
and Internal Medicine.

Єдиний український „Interventional“
кардіолог в NY і NJ.

НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ

Всі основні обстеження проводяться в
двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave. Roselle, NJ 07203 (908) 241-5545	1432 Hylan Blvd. Staten Island, NY 10305 (718) 351-9292
--	---

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА „ГАЛЕРІЯ КСЕНЯ“

придбає праці відомих
українських мистців
XIX – XX століть (вигідні умови)

Тел.: (518) 263-4391

FATA MORGANA

Музика для всіх: весілля, забори, концер-
ти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail: ok1band@yahoo.com
website: www.fata-morgana-band.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Музика на всі okazji, музичні
лекції випускником Львівської
консерваторії. Прошу дзвонити:
СЛАВКО КОСІВ
Tel.: (718) 792-1709
e-mail: skosiv@yahoo.com

LAW OFFICES OF

ZENON B. MASNYJ, ESQ.

Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомості
(Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної
діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002

(Тільки за попереднім домовленням)

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.

250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

ECONOMY AIRLINE
TICKETS FROM USA TO
KYIV, LVIV, ODESA
and WARSAW
Restrictions Apply

Понад 30,000 читачів
тижнево дивиться
на реклами!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ!
ЦЕ ПРАЦЮЄ!

КАРПАТИ

Export • **КАРПАТИ** • Import Ltd.

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україні, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ
ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!